

Úvod:

*„Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě.“
(3. J 1,4 ČEP)*

Tato kniha by se dala nenapsat, aby nikdo neměl vůbec dojem, že v Písmu je jakýkoli rozpor. Hm, ale právě o to nejde, abychom k nim mlčeli. Je třeba jasně je vysvětlit. Vysvětlit a přitom pravdě neubližovat.

Při čtení každého bodu ti vysvětlím nejprve v čem je problém a dále jak ho Duch Svatý, který mi tuto knihu diktoval, vysvětluje. Přitom doporučuji nechytat mne příliš za slovo v tom negativním slova smyslu, že bys hledal zase další a další protimluvy v této knížce. Ony se tam totiž při troše pokrytecké práce také dají nalézt. Navrhují přijímat Bibli opravdu jako knihu sice sestavovanou lidmi, ale nakonec Bohem inspirovanou v každém svém ohledu a především neomylnou ve věci duchovního vyučování. (ale nejen v něm). Základem pro učení, že Písmo svaté je neomylné by nám měl stačit ten fakt, že to sama o sobě říká na několika místech, ačkoli nikdy ne takto výslovně. Nikde se opravdu nedefinuje Bible sama, nebo její část jako slovo NEOMYLNÉ, ale mnohokrát jako slovo od pravého Boha a tedy logicky nikoli křivé a falešné. Logicky také nikoli omylné, když Bůh ví všechno.

Některé křesťanské skupiny, a není jich rozhodně málo, říkají, že Písmo svaté je omylné ve všem, co není duchovní povahy (jiní jdou ještě dál a učí, že Bible je plná mýtů a zmatků své doby a že ji nelze brát doslova vůbec). Takoví křesťané docela často vychází z povrchních znalostí Boží knihy. Dost často si nechtějí nechat své protiargumenty proti Písmu a jeho neomylnosti vysvětlit. Jsou totiž hrdí na své vlastní lidské náboženství pýchy, která „odhaluje“ v Bibli její nedokonalost.

Kdyby Bible však byla omylnou knihou, byť v jediné pravdě a jediném verši, pak jakou bychom vlastně mohli mít záruku, že není celá porušená? Ne, buď je celé Písmo pravdivé, nebo je pravdivé částečně a pak si my lidé svévolně můžeme z něho vybírat, co se nám líbí a nelíbí, to odsunout stranou.

„Tvoje slovo je pravda.“ (J 17,17 ČEP)

Poznámka: Oddíly jsou sestaveny chronologicky od Genesis po Zjevení a některé paralelní jsou vynechávány.

001. Pustá a prázdná země:

Gn 1,2+kontext:

Problém:

Druhý verš knihy Genesis jakoby hovořil o nehostinné a zlé zemi. V protikladu ke kráse stvoření, které vidíme všude kolem.

Řešení:

Tento verš opravdu zachycuje stav takový, v jakém velice dlouho země byla. Z hlediska moderní geologické vědy je dále jasné, že země velmi dlouhý čas byla plná sopek, plná vulkanické činnosti, plná moře, které se nacházelo na místech, kde se jeho přítomnost nedá nijak vysvětlit v rámci stvoření země během 6 dnů. Proto je rozumné onen verš chápat jako záznam Boží toho, co se dělo se zemí v čase, než začal Hospodin se stvořením všeho ostatního, tedy šlo o časově velmi dlouhé období (ne však s živou přírodou).

002. Světlo bylo tu dřív než Slunce:

Gn 1,3+1,14n:

Problém:

Jak je možné, že tu bylo světlo dříve, než Bůh stvořil Slunce, měsíc a hvězdy?

Řešení:

Slunce zřejmě tu nebylo, pokud chápeme zprávu o stvoření světa doslova a takto bychom ji chápat i měli. Ale to neznamená, že Bůh nemohl učinit světlo, vždyť i moderní fyzika ví o částicích světla,

fotonech, které tedy Bůh mohl tu mít bez ohledu na zdroj světla (mohl tu být také jiný zdroj světla, například Bůh sám mohl být oním světlem! Verš je možné vyložit také obrazně, světlo jako znamení něčeho krásného a nového).

003. Stvoření světa během pouhých 6 dní:

Gn 1,1-31:

Problém:

Moderní věda přece jasně dokázala, například skrze měření izotopu uhlíku v přírodě, že stáří země je mnoho miliónů let a že všechno vzniklo pozvolným vývojem, k čemuž bylo zapotřebí velmi dlouhých časových úseků. To jasně říká všeobecně uznávaná evoluční teorie.

Řešení:

Z praktického hlediska pro Boha mocného a velkého není nejmenší problém učinit Zemi a celý vesmír během jediné vteřiny. Navíc evoluční teorie není nic než teorií lidí, kteří se chtějí obejít bez Boha. Dokazují skrze ni, že příroda vznikla vlastně z neživé hmoty, což se zatím nikde ani v řízeném prostředí žádné laboratoře nikomu nepovedlo. (doporučuji nastudovat odborné publikace napsané z kreacionistického protievolučního pohledu). Už bylo v bodě 001. vysvětleno, že z pohledu stáří hornin je velmi pravděpodobné že země je opravdu nesmírně starší než těch 6 dní+doba od stvoření po současnost.

004. Bible hovoří o nebeské klenbě:

Gn 1,6-8+14-17:

Problém:

Primitivní Izraelci si mysleli, že nebeská tělesa včetně dalekých galaxií jakoby visí na jakési nebeské klenbě. Že to je myšleno doslova vyplývá přece z prvního místa, kde je řeč o vodách nad klenbou. Kdyby tito Židé tedy správně znali astronomii, tak by takové hlouposti do Bible neuvedli. Bible je tedy v této věci omylnou knihou.

Řešení:

Není nutné všechno, co je zapsáno v neomylné literatuře brát podobně jako vědeckou zprávu. Jde o básnické vyjádření skutečnosti, o poezii. Co se existence nebeské klenby týče, ostatně nikdo z lidí nebyl ještě tak moc daleko od země a tak jasně neomylný, aby věděl, zda na konci našeho vesmíru se přece jen nakonec nějaká ta klenba nenachází.

005. Jak je možné, že Bůh stvořil Dábla?:

Gn 2,1+Ez 28,14-15:

Problém:

Bůh je dobrý a všechno ví předem. Proč tedy stvořil Dábla? A pokud mu dal svobodu zhřešit, tak kde se v něm našla (když bylo všechno dobré!) jeho zlá myšlenka?

Řešení:

I když nemusíme rozumět všem Božím cestám a důvodům, můžeme mít ze srdce jistotu, že Pán Bůh je opravdu jen a jen dobrý Bůh a že

pokud stvořil Ďábla, tak neudělal také vůbec žádnou chybu. Je třeba k tomu však povědět trojí: a) každá zemská i nebeská bytost má svobodnou volbu také Boha neposlechnout a tuto svobodu měl i Ďábel. b) důvod pro který se v Satanu objevila ničemná zlá žádost být rovný Bohu a bojovat proti němu víme z Písma rovněž, byla to jeho zaměřenost na majetek. Proč se to mohlo stát, když všechno bylo dobré, sice může považovat za rozpor, ale žádný rozpor to není, když mezi dobro zahrneme také možnost svobodné volby pro poslušnost Bohu. c) Také je důležité vědět, že pokud Hospodin dneska nechává neustále Ďábla působit ve světě a ještě jej neuvrhl do ohnivého jezera, že k tomu má své dobré důvody. Já bych směle pověděl, že kdysi tomuto archandělu dal své svaté sliby, skrze které uplatňuje Satan nyní svoji moc. Neboť Hospodin svých povolání a slibů nelituje. Ale asi nejpraktičtější odpovědí na podobné všetečné otázky je upozornit čtenáře na to, že i on hřeší a že může být rád, že jej za to Hospodin nezničil, ač mohl.

006. Kdo stvořil Boha?:

Gn 2,1-2:

Problém:

Jak je možné, že Bůh nemá žádný počátek? Z přírodopisu přece víme, že všechno má svou příčinu? Proč mám věřit v někoho, kdo možná vůbec není prvním hybatelem, ale je to jen kdosi jako pokračovatel někoho ještě většího, či potomek někoho většího? A kdo je tím zcela nekonečně prvním?

Řešení:

Ano všechno má svoji příčinu, ale kromě prvotní příčiny, kterou je právě Pán Bůh. On nemá žádný počátek, byl vždycky. Nikdy nebylo období, že by nebyl. Jeho existence v čase je také nepochopitelnou, neboť pravděpodobně žije zcela mimo časovou linku a do prostoru

s časem pouze vstupuje. Žije tedy jakoby nad časovou linkou kdesi mimo čas. Je to nepochopitelné, ale jiné vysvětlení je ještě divnější. Kdyby Bůh byl jiný než Nejvyšší, pak by nám to zcela jistě nezatajil, vždyť je pravdomluvný a nebude si usurpovat slávu, která mu nepřísluší. Boha tedy nikdo nestvořil, Bůh také nikdy nezanikne.

007. A co ostatní nebeské předměty a věci?:

Gn 2,1:

Problém:

A co trůn, na němž Hospodin sedí? Ten tu přece také musel být vždy? Nebo tu snad jednou byla doba, kdy tu byl jen Bůh a vůbec nic jiného? Co dále andělé? Kdy ty Hospodin stvořil? Jak se to srovnává se zdravým rozumem?

Řešení:

Je docela pravděpodobné, že vždy kromě Boha tu bylo také vše, co jej zajímalo a co se týká nebeského vybavení, tedy i jeho trůn, ten obzvlášť se hodí jmenovat, neboť z něj Hospodin vládne. Je nemístné spekulovat dále o tom, kde se vzal on. Prostě tu byl také vždycky jako Boží oko nebo Boží ruka.

Co se nebeských bytostí týče, o těch z Bible víme, že jsou také pouhé stvoření. Tedy nemusí to nutně platit o všech, to tam pověděno výslovně není. Gn 2,1 naznačuje velice silně, že se stvořením země byli stvořeni i obrovské nesčetné zástupy andělů, kteří se pak o naši zemi starají.

008. Proč byl v ráji zakázaný strom?:

Gn 2,17

Problém:

Z jakého důvodu vysadil Hospodin do Edenu, ráje, zakázaný strom poznání dobrého a zlého? Proč, když je v NS napsáno, že Bůh nikoho nepokouší (Jk 1,13-15), proč takto zkoušel a vlastně pokoušel člověka, aby si ze stromu vzal?

Řešení:

Ano Jk 1,13-15 také přece jasně říká, že každý je sváděn svou vlastní žádostivostí. Strom poznání dobrého a zlého tu byl z lásky k člověku, aby si mohl volit, zda Boha poslechne nebo ne. Neboť láska není možná bez možnosti nemít rád, neuposlechnout Boha.

009. Proč byl v ráji had (Ďábel)?:

Gn 3,1n:

Problém:

Budiž strom tu byl, aby člověka Bůh mohl vyzkoušet, ale proč Bůh dovolil přístup svůdce do zahrady? A proč také dneska býváme pokoušeni od Satana?

Řešení:

Především nedoporučuji toto vykládat myticky, že had je náš chtíč. Ne had byl opravdu vtělený Satan. Proč mu Hospodin umožnil přístup do ráje, z Bible nevíme, ale ničemu to vlastně známému odjinud z Písma neodporuje.

010. Jak za to všechno může had (zvíře)?:

Gn 3,14-15:

Problém:

Bible přece jasně vede k nenávisti k hadům, jakoby oni za to mohli, že se jednou kdysi do jednoho vtělil Dábel? No a co to znamená, že je souzeno hadům plazit se po břiše? To dřív chodili copak po nožičkách? A co ten prach? Copak hadi dneska žerou prach?

Řešení:

Tento oddíl je třeba chápat nikoli doslova jako výpověď o hadech, ale jako proroctví o nenávisti mezi potomstvem ženy a Dáblem. K hadům se jistě nemáme chovat špatně, jsou Božím stvořením. Hadi pravda prach nežerou, ale to je také obrazné slovo o potupném životě Dábla. (podobně lze chápat i zmínku o plazení po břiše).

011. Kde se vzala na zemi smrt a šelmy?:

Gn 2,17:

Problém:

Dnešní zvířata se vzájemně požírají a bez smrti si nejde vůbec představit současnou přírodu. Jak je tedy možné, že v ráji před pádem žádná smrt nebyla?

Řešení:

Skrze pád do hříchu prvních lidí přišla na zemi smrt, tak to vyučuje Bible (Ř 5,12). Diskutuje se dále v teologii otázka, zda dravou zvěř, parazity a vůbec škůdce učinil Bůh nebo Dábel. Myslím, že je důležité

vědět, že to byl Bůh a že tak učinil těsně po lidském pádu do prvního hříchu.

012. Koho se bál Kain?:

Gn 4,14-15:

Problém:

Je nějaké divné, že první a jediný syn prvních rodičů Adama a Evy se kohosi bál, že jej může zabít, když tu byli pouze jeho hodní rodiče?

Řešení:

Kain se mohl opravdu bát jen Adama a Evy, protože jej za vraždu mohl čekat trest smrti. To je ale nepravděpodobný výklad vzhledem k tomu, že lidí tu bylo zjevné více (viz. Gn 4,17 – otázka, kde Kain vzal svoji ženu?). Otázku nelze vyřešit bez určité fantasmie s textem. Je těžko myslitelné, aby Adam s Evou zde v Bibli znamenali pouze představitele člověčenstva. Jakési jeho vůdce, kteří zhřešili, ale lidí kolem nich bylo daleko více. Spíše se jeví jako pravděpodobné to, že Adam se svou ženou Evou měli daleko víc ještě dalších dětí, o kterých ovšem Písmo výslovně nehovoří, neboť ničím nebyly zvláštní. Tak si Kain vzal svou rodnou sestru a mohl se bát dalších svých sourozenců. (Tehdy ještě nebylo zakázáno si svou rodnou sestru vzít, nebyl tu Mojžíšův Zákon, který to později zakazoval, a také lidé měli čistější genetickou informaci.)

013. Problém mnohoženství v Bibli:

Gn 4,19+ mnoho dalších míst a příkladů

Problém:

Proč lidé v Bibli, dost často ti, kteří jsou považováni dneska za vzor bohobojnosti, jako byl král Šalomoun nebo David, měli mnoho žen? Proč mnohoženství Bible nikde výslovně nezakazuje?

Řešení:

Ne všechno o čem se dočítáme o svatých v Bibli, Bůh považoval a považuje za jejich správné jednání. V čase StS bylo u králů naprosto běžné, že měli více žen, což bylo chápáno jako projev Božího požehnání. Bůh jistě však nechce, aby muž měl více jak jedinou ženu. Mnohoženství není v Bibli nikde zakázáno, ale celý koncept biblické víry NS směřuje k jednoženství, protože žena je rovnocennou partnerkou svého muže a jiné řešení je v Bibli vždy popisováno jako problematické.

014. Jak je to s obráběním mědi a železa?:

Gn 4,22:

Problém:

Jak je možné, když archeologie jasně prokázala, že tu byla nejdříve doba kamenná, pak teprve měděná a železná a dokonce podle toho datuje vykopávky, když tu čteme, že už první generace po stvoření lidstva znaly obrábět měď i železo zároveň?

Řešení:

Není přece žádný důvod věřit víc archeologickým teoriím, než jasnému Božímu slovu. Dá se logicky vyvodit, že evoluční náboženské bludy zasáhly i archeologii a že je v mnohém ohledu naprosto nedůvěryhodná.

015. Co záznam knihy Genesis, pozdní:

Gn:

Problém:

Mojžíš napsal knihu Genesis podle toho, co Židé učí a podle toho co církve vyučuje. Je to mnoho tisíc let od stvoření, dle počítání Bible. Jak mohl vědět tolik přesných detailů? To mu je nadiktoval Bůh?

Řešení:

V samotné Bibli není nikde napsáno, že knihu Genesis napsal konkrétní a výslovně právě Mojžíš. To je první poznámka. Ale všeobecně se věří, že tu byla jakási ústní tradice, skrze kterou Mojžíš znal tyto podrobnosti. Já bych si však tím tak jistý nebyl, neboť ústní tradice je na velké časové úseky, ale i na jedno opáčko ve škole!!!, velmi nespolehlivá! Proto raději věřím tomu, že kniha Genesis existovala v určité písemné podobě již od pravěku stvoření včetně všech jmen atp.

016. Odkud se tedy lidé naučili tolik věcí?:

Gn+dle vlastního gusta i dále:

Problém:

Máme tu už v druhé generaci znalost ohně (Kain a Ábel obětovali), máme tu lidi obrábějící měď a železo, máme tu třeba i to písmo, kterým byla Genesis s největší pravděpodobností nějak zaznamenána. To ti lidé přece nemohli hned tak rychle poznat?

Řešení:

První lidé nebyli vyvinuti z opic! To je první poznámka. Mohli docela dobře vymýšlet věci velmi rychle. Patrně mnoho je naučil také sám Hospodin a Boží Duch v daru prorockého zjevení.

017. Kdy se začal vzývat Bůh?:

Gn 4,26:

Problém:

Tento verš praví: „Tehdy začalo vzývání Hospodinova jména.“, což bylo ne za Adama, ale až u jeho vnuka. Jak je to možné, vždyť je i předtím řeč o obecenství Adama a Evy s Bohem?

Řešení:

Vzývat Hospodinovo jméno neznamená být s Bohem. To je první pravda. Další je v tom samotném jménu, protože jde o Boží jméno JHVH, které nemuseli předtím Adam s Evou a Šet znát.

018: Kdy se lidem rodily děti?:

Gn 5,3-5:

Problém:

Je přece nesmysl, aby Adam měl prvního syna až tak velmi dlouho od svého počátku života? Je to 130 let! I když žil jinou dobu, než my žijeme dneska, je to velmi dlouhá doba života s Evou bez dítěte!

Řešení:

Nešlo o prvního syna, jak jsem již řekl, Kain se musel někoho také bát, tedy musely tu být další děti Adama a Evy. Tak tedy před oním, v 130 letech narozeným, Šetem se mohlo narodit velmi mnoho dalších lidí, ale Šet byl zakladatelem důležité linie, ač nebyl prvorozený a tak je v rodokmenu o něm řeč.

019. Kolika let se dožívali první lidé?:

Gn 5,27:

Problém:

Metúšelach žil údajně 969 let, tedy nesmírně dlouhou dobu. To je nesmysl!

Řešení:

Proč? Vždyť v době před potopou byl lidský věk Bohem řízen přirozeným stárnutím jinak, než dneska! To přece nepotřebuje extra víru.

020: Kdo byli oni synové Boží?:

Gn 6,1-4:

Problém:

Pokud to byli nebeské bytosti, nemohli mít pohlavní styk, protože to odporuje Ježíšovu slovu o tom, že budeme v nebi jako andělé, co se nežení a nev dávají? (srov. Mt 22,23-32).

Řešení:

Pán Ježíš přece neřekl, že nebudeme pohlavními bytostmi, ale že se nebudeme ženit, jako se lidé žení v současnosti. Andělé jsou pohlavní bytosti, o čemž svědčí nejen tento oddíl, ale i například Ju 1,6-7!

021. A co jejich potomci obři, či zrudý?:

Gn 6,1-4:

Problém:

Obři patří do pohádek a tak jde o dávné báje a mýty.

Řešení:

Šlo přece o zplozence lidí a andělů nepřírodným sexem? Proč by nemohli vynikat zvláštní velikostí? Ostatně obr může být vysoké ne zas tak moc extra zázračně.

022. Boží lítost:

Gn 6,5-8:

Problém:

Zde je výslovně dvakrát napsáno, že Hospodin litoval toho, že stvořil člověka. Jak vševědoucí a všemohoucí a vůbec Bůh může čehokoli litovat? Copak nevěděl, co se stane?

Řešení:

Z hlediska srdce se však trápil, když to viděl na vlastní oči v praxi. Jinak o tom všem samozřejmě předem dávno před stvořením věděl, nikdy nebyla doba, kdy by to nevěděl. Bůh lituje, ale to neznamena, že nezná budoucnost.

023. Má smysl se modlit?:

Gn 6,5-8:

Problém:

Jestliže Bůh všechno ví, jak předem dopadne, což jsme si právě řekli, proč se ještě má smysl vůbec modlit i o cokoli snažit? Není všechno předem Bohem determinováno (předurčeno) jako osud?

Řešení:

Bůh ví, zda ty si řekneš nakonec, že se modlit nebudeš a podle toho zná tvou budoucnost. Nelze to dost dobře lidsky pochopit, ale lze věřit tomu, že jsme svobodní a nejsme osudem předurčeni k tomu, že se něco musí zaručeně stát. Bůh nám i například Satanu dal svobodu. Tuto svobodu využili lidé dobře nebo zle a svoboda tu je i v rámci jednotlivého dobra (dober) zla (zel). Tak tedy Bůh nepočítá na svém

počítači, jak to všechno nakonec dopadne, on nám dal svobodu, skutečnou svobodu a zároveň je vševědoucí do nekonečné budoucnosti.

024. Dinosauři a zkameněliny:

Gn 6-8:

Problém:

Dinosauři a další pravěcí tvorové přece jasně mluví o vývojové evoluční teorii. Proč ji stále křesťané nevěří?

Řešení:

Pravý opak je pravdou, neboť to, že tu jsou pravěké zkameněliny je důkazem celosvětové katastrofy, tedy potopy. Tato zvířata nebyla vzata do archy.

025. Potopa:

Gn 6-8:

Problém:

Kde se vzalo tolik vody, aby zaplavily i Mount Everest? Kam se pak vypařily?

Řešení:

Země měla zcela jinou podobu před potopou. Pravděpodobně vůbec tehdy ještě ani do potopy nepršelo (viz. Gn 2,5-6!). Voda byla ukryta kdesi v atmosféře (nebeské klenbě). Vysoké hory tu nebyly vždycky, pravděpodobně právě vznikly různým vrásněním a tak, že tu proudily ony velké proudy vody. Voda se pak vytratila do nových moří.

026. Vznik kontinentů:

Gn 6,13-20:

Problém:

Když je tolik ostrovů, tolik kontinentů, jak je možné, že stačilo, aby Noe dal do archy zvířata na jednom místě?

Řešení:

Svět tehdy vypadal zcela jinak a země se rozčlenila na kontinenty i na jednotlivé ostrovy až po potopě do dnešní podoby. Tehdy tedy byl jen jeden hlavní kontinent, z kterého se zvířata pak rozšířila dál a dál.

027. Jak se mohla zvířata vejít do malé archy?:

Gn 6,14-22:

Problém:

Není ani náhodou možné, aby veškerá fauna na zemi se vešla do tak malé archy! Plus ještě potrava na tolik dní.

Řešení:

Je to totiž tak, že v arše nebyla všechna dneska se vyskytující zvířata, neboť zvěř se neustále dál člení na další a další druhy. (příkladem může být šlechtění psů). To vysvětluje zcela tento problém. Navíc archa byla velmi veliká.

028. Prokletí Kenaana:

Gn 9,18-27:

Problém:

Noe byl dle Bible člověk bezúhonný a spravedlivý, ale proklel (tedy přál zlo) svému vnukovi za naprostou malichernost.

Řešení:

Noe v této věci zhřešil závažným způsobem, ale kdo je bez hříchu zcela?

029. Kdy byly rozděleny jazyky?:

Gn 10,31+11,1-9:

Problém:

Je tu rozpor ve vysvětlení, či čase, kdy došlo k rozdělení lidstva na různé jazyky.

Řešení:

Hebrejská vyprávění docela často řeknou výsledek události ještě předtím, než se o ní píše. Není v tom vůbec žádný rozpor.

030. Babylonská věž:

Gn 11,1-9:

Problém:

Jak si mohli tehdejší lidé myslet, že postaví tak vysokou věž, že dosáhne až do nebe?

Řešení:

Neznali pravdu o vesmíru a jeho velikosti, byli prostě hloupí nejen duchovně ale i po technické stránce. Bůh se nebál jejich stavby, že se k němu dostane, ale toho, že bude pokračovat v jejich sjednoceném zlu velmi mnoho zla.

031. Kde je nebe?:

Gn 11,1-9:

Problém:

Země je přece kulatá a vesmír je velmi rozlehlý, někteří říkají, že je nekonečný. Kde je tedy vlastně ono krásné nebe? Nahoře nebo dole?

Řešení:

Země je jistě kulatá a nebe tedy ji může obklopovat. Žádný rozpor v tom není. (nebe jako příbytek Boží).

032. Zmatení jazyků:

Gn 11,1-9:

Problém:

Věda nic jako původ jazyků z babylonské věže nevysvětluje. Jde o pouhý mýtus a báji. Jazyky se navíc neustále vyvíjejí.

Řešení:

Nezáleží tak moc jak evoluční věda rozumí světu. Nevěří totiž ze zásady Bibli jako zdroji pravdy. Bůh jistě nevytvořil tehdy všechny dnešní jazyky, ano jazyky se neustále vyvíjejí, vytvořil tedy jen nějaké základní jazykové směry.

033. Další otázky kolem věku praotců:

Gn 11,10-26+6,3:

Problém:

Budiž, už jsme vysvětlili, že není těžké pochopit, že dávní lidé se dožívali vysokého věku. Ale je tu přece jasný rozpor v oněch dvou oddílech, Bůh řekl totiž, že člověk se bude dožívat maximálně 120 let, ale to zjevně se nestalo!

Řešení:

V Gn 6,3 Bůh opravdu předpovídá věk člověka a určuje jeho maximální hodnotu (nikoli, jak se často tvrdí, že jde čas do potopy, to by odporovalo věku Noeho). Ale je tam přece budoucí čas! V Gn 11,10-26 je navíc jasně vidět, jak se věk prvních lidí dál a dál postupně snižuje.

034. Povolání Abrahama:

Gn 12,1n:

Problém:

Bůh z ničeho nic začal mluvit k pohanskému Abrahamovi. Je to spravedlivé a je to vůbec duchovně možné, aby nějaký pohan slyšel v daru proroctví pravého Boha? A jak Abraham poznal, že jde o pravého Boha?

Řešení:

To je Boží vyvolení, ničím nezasloužení, že si povolal Abrahama. A Abraham jistě měl jasný dojem a důkaz s ním, že k němu mluví Stvořitel a ne nějaké třeba Měsíční bůh, kterého tehdy v Uru vzývali.

035. Velký národ z Abrahama?:

Gn 12,2:

Problém:

Židé přece vůbec nejsou jako potomci Abrahama velkým národem, to je zcela jasné!

Řešení:

Dle učení Pavla jsme i my křesťané žijící z víry pravými duchovními potomky Abrahama. A tak ony mnohé stamiliony znovuzrozených dnešních věřících v Krista dosvědčují pravdivost tohoto zaslíbení.

036. Krása Sáry:

Gn 12,11-15:

Problém:

Sára však byla v té době již velmi stará, snad i kolem devadesáti let! Jak mohla být v tak vysokém věku krásná, až příslovečně?

Řešení:

Tehdy se lidé ještě dožívali daleko vyššího věku. Sára zemřela, když jí bylo 127 let, tak v devadesáti ještě mohla být samozřejmě velmi krásná. (navíc zemřela vůči Abrahamovi, co se dožil 175 let velmi mladá).

037. Zaprodání Sáry:

Gn 12,10-20+20,1-18:

Problém:

Jak mohl Abraham dvakrát prodat svou ženu do otroctví a tvářit se, že k ní nepatří, když to byl otec víry?

Řešení:

Zhřešil pro svůj strach, ale Bůh odpouští.

038. Tři nebo jeden příběh?:

Gn 12,10-20+20,1-18+26,6-11:

Problém:

Teologové, kteří nemají předsudky, jako evangelikálové říkají, že tyto tři příběhy o zaprodání žen jsou ve skutečnosti modifikací jen jednoho příběhu, který si lidé tradovali a tradovali, až vznikl náš text Bible.

Řešení:

Příběhy jsou si velmi podobné tak jako lidský hřích bývá u různých lidí velmi podobný. Nic nedokazuje tato podobnost, že jde o jeden příběh! Předsudky mají ti, kteří nevěří znění biblického textu.

039. Bohatství Abrahama:

Gn 13,2:

Problém:

Svatý člověk, přece nemůže mít tak nesmírné bohatství? Není to duchovní.

Řešení:

Nikde v Bibli to však takto Pán Ježíš ani nikdo jiný neřekl, je to jen lidské tradiční smýšlení. Ba naopak majetek a bohatství dle StS ukazuje na velké Boží požehnání!

040. Velikost Zaslíbené země:

Gn 13,14-18:

Problém:

Hospodin slíbil Abrahamovi Kanaán, ale ve skutečnosti jej dlouho Židé nedostali. Pak neplatilo mnohokrát slovo zaslíbení, že v ní budou sídlit navěky. (velkou dobu měli dokonce Židé zakázaný vstup do Palestiny).

Řešení:

Bůh má svůj čas uskutečnění svých zaslíbení. Dále je pravda i to, že toto zaslíbení bylo podmíněno poslušností Bohu, jak čteme například v Dt 28. kapitole.

041. Kdo byl Malkisedek?:

Gn 14,17-20+Ž 110,4:

Problém:

Byl Malkisedek pouhý člověk, nebo Bůh, Pán Ježíš Kristus? Když se na kněžství Malkisedeka pohlíží v He 7. jako na kněžství Pána Ježíše Krista?

Řešení:

Dávný Malkisedek byl pouhý člověk, dle Písma přece byl králem Šálemu, tedy skutečného městského království zde na zemi. Písmo však často bere lidské postavy jako modely pro jiné duchovní pravdy.

042. Desátky:

Gn 14,17-20:

Problém:

Abraham dal tajemnému lidskému králi své desátky. Je to první zmínka o nich v Bibli. Izrael měl přikázáno dávat desátky Levitům. V NS však žádný příkaz ohledně dodržování tohoto pravidla není. Máme tedy, nebo nemáme dávat Bohu přes církve desátky?

Řešení:

Ustanovení desátků bylo opravdu čistě ustanovením StS, ale to neznamená, že by křesťan je nemohl dávat. Nesmí si však myslet, že si jimi zaslouží extra Boží přízeň. Není to jeho povinnost. Je to však něco, co vyžadují některé denominace od svých členů, aby jejich sbory mohly dobře fungovat. Tam je třeba respektovat tato rozhodnutí.

043. Délka otroctví v Egyptě:

Gn 15,13+Ex 12,41:

Problém:

Hospodin Abrahamovi řekl, že Izrael bude v Egyptě zotročován po 400 let a v Ex je napsáno, že to bylo 430 let přesně na den! To je jasný rozpor.

Řešení:

Písmo jistě může zaokrouhlovat. To je první argument. Dále je přečteno psáno, že otročení v Egyptě bude trvat 400 let a ne celý pobyt. Slyšel jsem i zajímavé další vysvětlení, že Izrael neposlušal, jak měl, a tak se jejich pobyt v otroctví o 30 let prodloužil.

044. Proč jen čtyři generace?:

Gn 15,16:

Problém:

Jak je možné na 400 let počítat jen 4 generace?

Řešení:

Za generaci byl považován věk muže, kterému se narodil první syn – u Abrahama sto let! (Gn 21,5).

045. Znovu obrovská rozloha Zaslíbené země:

Gn 15,18-21:

Problém:

Toto proroctví se doslova nikdy nenaplnilo. Nikdy nebyla Izraelská země tak velká, že by sahala od Nilu, až k Eufratu.

Řešení:

Nejlepší vysvětlení je to, že jde o přibližné udání velikosti, ba o přesné vzhledem k dalším velkým sousedům Izraele (Egypt a Babylonii).

046. Zplození Imaele:

Gn 16:

Problém:

Abraham uposlechl šílený nápad své ženy Sárý a vyspal se s její otrokyní. To je nehorázné smilstvo.

Řešení:

Dle morálky StS to ovšem nebylo vůbec nedovolené jednání. Z pohledu křesťana však Abraham zhřešil především nevěrou v to, že mu Bůh dá syna ze Sárý.

047. Otroctví:

Gn 16,1+ např. Lv 25,39-46:

Problém:

Dokonce ani NS nikde nekritizuje otrocký řád. V Lv 25,39-46 je navíc napsáno jako Boží ustanovení, že navěky budou pohané otročit svým židovským pánům! To je přece jasně proti přikázání o lásce k bližnímu?

Řešení:

Otroctví je zlé ustanovení StS a není nikde v NS doporučováno. Jde o ustanovení pro tvrdost lidského srdce, jak mluví jinde o rozvodu Pán Ježíš. Bůh nikdy nechtěl, aby jeden člověk otročil druhému a pokud to dovoloval, tak hlavně pro celý tehdejší otrokářský systém.

048. Boží všemohoucnost:

Gn 17,1+ mnoho dalších oddílů.

Problém:

Bůh určitě nemůže všechno! Kdyby mohl například stvořit tak velký balvan, který by sám neunesl? Tak by ho sice stvořil, to by uměl, ale protože by jej neunesl, nebyl by už všemohoucí.

Řešení:

Duchovní pohled na Boží všemohoucnost vylučuje nelogické spekulace podobné té o velkém balvanu. Jde o jasné biblické učení, které vlastně chce povědět, že člověk se nemusí bát, protože Hospodinu je zcela všechno možné. Může však jen to, co chce a co si neprotiřečí vnitřní logice! Tak například nemůže zároveň způsobit spásu všech i to, aby byl spravedlivý!

049. Obřízka:

Gn 17,9-14:

Problém:

Bůh chtěl po Židech, aby se obřezávali na svém pohlavním údu. To je nesmírně bolestivé. Proč to takto chtěl, když má lidi přece rád? (dlužno dodat, že v dávných dobách se lidé obřezávali pazourky a nebylo anestezie).

Řešení:

Spravedlnost někdy také zabolí! A Bohu není jedno, co byl Žid ochoten pro něj obětovat. Není mu to jedno ani dneska, kdy již děti ani

dospělé církve nemá obřezávat. Znamení obřizky bylo pro Abrahama a jeho potomky znamením smlouvy s Hospodinem.

050. Jak vypadá Trojice?:

Gn 18,1n+19,1:

Problém:

Koho tehdy viděl Abraham, když viděl tři muže a oslovil je jako Panovníka? Viděl snad svatou Trojici?

Řešení:

Z verše 19,1 jasně vyplývá, že dva ze tří mužů byli jen andělé. Navíc ten jeden, koho mohl Abraham oslovit, jako Panovníka Hospodina mohl Boha jen zastupovat a byl tedy další anděl. (srov. He 13,2!). Mohl se ovšem opravdu zde zjevit i sám Hospodin. (Pozn. otázky kolem Trojice budeme řešit v NS).

051. Kolik masa pro tři lidi?:

Gn 18,1n:

Problém:

Abraham nechal pro tři hosty zabít tele, které jistě bylo pěkné hlavně svou velikostí a navíc to všechno stihl velmi rychle. Jak tomu máme rozumět?

Řešení:

Snad nemusel z telete dát všechno maso, snad chtěl pohostit také ostatní členy své rodiny, nebo i rozsáhlé domácnosti, která čítala na 318 lidí! Času asi také bylo dost a dost.

052. Boží nevědomost?:

Gn 18,20-21:

Problém:

Jak je možné, že se Hospodin potřeboval skrze své anděly osobně přesvědčit o zkaženosti Sodomy? Proč se nespokojil se svou vševědoudností?

Řešení:

Nespokojil se s ní, aby lidé v Sodomě neměli nejmenší výmluvu.

053. Jednání Lota:

Gn 19,4-11:

Problém:

To se přece nejen nesmí, ale to velmi zlé vydat k znásilnění své vlastní dcery? A přesně takto jednal Lot.

Řešení:

Jednal jistě nesprávně. Ale dlužno k tomu dodat, že v tehdejší době hrála ochrana hostů velmi velikou roli v smýšlení lidí.

054. Lotova žena:

Gn 19,26:

Problém:

Jak je možné, aby Bůh někomu zakázal se ohlížet a potrestal jej za to proměněním v solný sloup? A to je také nesmysl, že to vůbec jde.

Řešení:

Nešlo jistě jen o ten pohled, ale o to, že srdce Lotovy ženy bylo v hříchem zasažené Sodomě. A u Boha je možný každý zázrak. Naopak je naprostý nesmysl vysvětlovat toto slovo skrze učení o radioaktivitě, jak se tak někdy činí.

055. Zneužití Lota

Gn 19,30-38:

Problém:

Jak svaté Boží slovo může vyprávět takové neslušné a nemístné příběhy? Přece je v NS řečeno, že o smilstvu nemáme mluvit! (viz. Ef 5,3!).

Řešení:

Autoritou je celá Bible, ne jen slovo z epištoly Efeským. Samozřejmě, že se tehdy udála velmi nečistá a neslušná věc, ale jak je vidět, Bůh o ní chtěl nám zanechat podrobnou zprávu.

056. Narození Izáka:

Gn 21,1n:

Problém:

Jak mohla Sára otěhotnět, když ji už ustala menstruace? Jak Abraham se Sárrou mohli mít děti v tak vysokém věku a jako kdysi naprosto bezdětní?

Řešení:

Protože Bůh je Bůh, který činí zázraky. Zázraky jsou porušením přírodních zákonů, které však stejně pocházejí od Boha. Všechno je Bohu možné, každý zázrak.

057. Vyhnaní Izmaele:

Gn 21,9-14

Problém:

Je neetické, aby Bůh chtěl zapudit syna svého služebníka.

Řešení:

To, co je etické určuje Bůh a ne člověk.

058. Malý Izmael:

Gn 21,14-21:

Problém:

V ekumenickém překladu je jasně napsáno, že Abraham vložil Hagarě její dítě na ramena a později jej Hagar odložila. Šlo však o třináctiletého hochu a tak je to celé nějaké divné.

Řešení:

Překlad je tu zavádějící. V ČSP je to přeloženo jinak a je výslovně v poznámce o tomto problému řeč, že Hagar dítě nenesla a že dítě neodložila (v h. je užit výraz odhodila, který znamená nadsázku zoufalství).

059. Obětování Izáka:

Gn 22,1-19:

Problém:

Bůh v Písmu i ve StS jasně zakazuje lidské a především dětské oběti. Jak mohl tedy chtít po Abrahamovi dětskou obět'?

Řešení:

Bylo to ještě v době, kdy nevyšlo z Božích úst ustanovení Zákona proti lidským obětem. Abraham, což je to podstatné, však počítal s tím, že Izáka dostane zpátky, byť třeba až vzkříšeného! Nešlo v žádném případě o klasické obětování dítěte. Šlo o zkoušku poslušnosti zřici se toho nejdražšího, co tento muž měl.

060. 23. „zbytečná“ kapitola Gn:

Gn 23:

Problém:

Pokud je Bible celá věrné a užitečné Boží slovo, proč obsahuje takové množství naprosto nic důležitého neříkajícího textu? Není to zdaleka jediný případ.

Řešení:

Ty člověče, nebudeš určovat, co je pro Boha důležité a co není. Raději se uč vysvětlovat celou radu Boží, než aby sis z Bible vybíral jen oblíbené a jasně srozumitelné oddíly.

061. Nevěsta pro Izáka:

Gn 24,1n:

Problém:

Proč bylo tak podstatné hledat nevěstu pro Izáka mezi pokrevními příbuznými, když stejně neznali dobře pravého Boha?

Řešení:

Patrně jej přece jen do značné míry znali. Jinak by to opravdu nemělo smysl jít hledat nevěstu pro Izáka mezi ně. Snad se o pravém Bohu něco dozvěděli z minulého Abrahamova života.

062. Kupčení s nevěstou:

Gn 24,1n:

Problém:

Jak je možné, že Boží lidé jednali tak nehorázně nešlechetně a kupčili s láskou, když se netázali ženicha ani nevěsty na ochotu se vzít a jen rodiče uzavírali obchody s nimi?

Řešení:

Nešlo to dost dobře tehdy v oné těžké době udělat jinak. Šlo o zvyky tehdejší doby. Tím však není řečeno, že to má být vzorem pro současné lidi, natož pro křesťany.

063. Rouno:

Gn 24,12-27+Sd 6,36-40:

Problém:

Není to divné až pohanské, žádat od Boha znamení a tak ho vlastně chtít přinutit k odpovědi na své otázky?

Řešení:

Oba dva příběhy jsou zde ne proto, abychom je napodobovali. Je třeba vědět, že učení Bible v této otázce hledání rounem znamení je zdrženlivé a nikde tuto metodu přímo nedoporučuje (ale ani výslovně nezakazuje). Pohanské to nemusí být, pokud tak člověk činí s Boží bázni. Nejde však o hlavní a příliš žádoucí metodu, jak rozeznat vůli Boží.

064. Chlupatý Ezau:

Gn 25,24-25:

Problém:

To je nějaký mýtus, protože všichni kojenci se přece rodí holí!

Řešení:

Ale ne ne, nepotřebujeme zde totiž ani obhajovat biblickou pravdu prostou autoritou Bible v každé oblasti. Je totiž u pediatrů známou skutečností, že existuje vzácná vada, kdy se děti opravdu rodí s poměrně mnoha chloupky.

065. Kámen jako polštář:

Gn 28,11:

Problém:

Dneska by nikdo jistě si nedal kámen jako podhlavník. Je to nějaký nesmysl.

Řešení:

Možná si dal Jákob pod hlavu také na kámen něco ještě dalšího. Kámen měl jen pro zvýšení místa pro svou hlavu, nebo, což je také možné, byl na tvrdé spaní zvyklý.

066. Nemilovaná, ale požehnaná Lea:

Gn 29,31:

Problém:

Copak je Bůh tak zlomyslný, že žehná právě tomu, kdo je v nepřízni u člověka? Proč nepožehnal i Ráchel? Ona za nic přece sama nemohla?

Řešení:

Lea dostala milost, protože byla utlačovaná. To je prosím Boží styl myšlení. Ráchel možná měla v něčem problém, proč děti zatím nedostala. U Boha není jen přirozeného stavu věcí, jako zdravotního stavu atp.!

067. Věštění Lábana:

Gn 30,27:

Problém:

Proč Lában používal věštění z kalicha, když přitom mluvil o tom, že mu to zjevil Hospodin?

Řešení:

Je to pohanství věštit z kalicha, o tom nesmí být diskuse. Lában neznal plnost Boží vůle a pravděpodobně vůbec nehledal vůli u Hospodina ani skrze kalich, ale jen svou řeč přizpůsobil smýšlení Jáкова, který v Hospodina věřil. (o kalichu mluví ČSP, ČEP to zcela bezdůvodně vynechal).

068. Podivná genetika:

Gn 30,31-43:

Problém:

Celé to mluví o nerozumu, až bláznovství Bible! Jak je možné, že Jákob získal pomocí kladení prutů při páření (prutů strakatých!) své strakaté stádo? To je naprostý nesmysl.

Řešení:

Asi si kritici nepovšimli, že Bůh předtím Jákobovi zaslíbil, že takovým způsobem mu dá jeho stádo. Proto nezáleželo na stylu práce Jákoba, ale na jeho poslušnosti v této věci Boží vůli. Vůbec Bibli v této věci nejde o pověru ve věci genetiky. (srov. Gn 31,4-13!).

069. Ráchelino modlářství:

Gn 31,19:

Problém:

Svatá žena Ráchel, žena našeho praotce Jákoba ukradla svému otci domácí bůžky! To je přece nějaké divné.

Řešení:

Prostě v ní bylo ještě mnoho pohanského myšlení.

070. Fungující kletba?:

Gn 31,32+35,16-20:

Problém:

Je snad to, že máme v Bibli tyto dva příběhy důkazem toho, že při Ráchel se naplnila Jákobova nevědomá kletba vůči ní? Zemřela při porodu opravdu proto?

Řešení:

Je pravda, že smýšlení Izraele tu bylo v této věci právě takové, že Ráchel podlehla Jákobově kletbě. Není to však tak, že by šlo o učení Bible v celém jejím kontextu. Ráchel zemřela pro jiné důvody. Je třeba však vidět v Písmu ten fakt, že neštěstí se nedějí jen proto, že kdosi má například problémy způsobené nemocí, vždy je tu také duchovní vysvětlení a svět.

071. Jakob potkává anděly?:

Gn 32,2-3:

Problém:

Jakob mohl sice potkat anděly, ale proč to takto překládat? Vždyť slovo posel a anděl jsou v hebrejštině stejné slovo. Asi šlo spíše o nějaké lidi, Boží posly.

Řešení:

Sice tu nejde o žádný rozpor v Bibli, ale spíše o teologický problém. Rád se však k němu vyjádřím. Opravdu není důvod být tak přesně „konkordantní“ ve věci překladu. Je velmi pravděpodobné, že tu opravdu šlo jen o lidi, byť Boží proroky, či tak něco.

072. Zápas s Bohem:

Gn 32,25-33:

Problém:

Je možná snad vidět Boha a dokonce s ním osobně bojovat jako s nepřítelem a to rukama? To je přece starý známý antropomorfismus, který nepatří do našich představ. Bůh je přece nehmotný a neviditelný a určitě nikdo s ním nesmí zápasit.

Řešení:

Co však je zde psáno, to je pravda. Jákob opravdu viděl Boží tvář a zápasil s Bohem.

073. Josefovy sny:

Gn 37,6-10:

Problém:

V druhém snu se mluví o slunci a měsíci, kteří dle Jákoba představovali Josefova otce a matku. Matka však již byla v ten čas mrtvá. To nedává smysl, sen se tedy takto nemohl splnit.

Řešení:

Sen se bezezbytku splnil, protože za matku byla považována i matka nevlastní.

074. Izmaelci nebo Medánci?:

Gn 37,25-28:

Problém:

Jasný rozpor v tom, kdo si koupil Josefa.

Řešení:

Je to jednoduché vyřešit poukazem na to, že karavana byla vedena Izmaelci, ale obsahovala Medánce, kteří si právě Josefa koupili.

075. Jedna nebo více dcer Jákoba?:

Gn 30,21+37,35:

Problém:

Když měl Jákob jen jednu dceru Dínu, proč se mluví najednou v Bibli o dcerách?

Řešení:

Vysvětlení je jednoduché. Buď se jen konstatuje, že přišli i dcery (míněna Dína), nebo jich opravdu bylo víc, což je vzhledem k počtu synů daleko víc pravděpodobné.

076. Zkouška bratří:

Gn 42-45:

Problém:

Proč Josef testoval své bratry? Nebo se jim jen mstil?

Řešení:

Odpověď v Písmu nemáme, ale dá se očekávat, že Josef jako člověk dobrého charakteru své bratry testoval, zda budou ochotni něco pro druhého obětovat a asi se jim mstít nechtěl, neboť jim odpustil. (viz. Gn 50,15-21!).

077. Kalich k věštění u Josefa:

Gn 44,5:

Problém:

Muž Boží jakým byl Josef, bezpochyby tedy věštil z kalicha a tím provozoval okultismus!

Řešení:

Patrně se okultismem opravdu Josef provinil. Jiné vysvětlení vyžaduje obcházení reality textu. Je třeba dodat, že věštění ovšem Boží Zákon jasně zakazuje a Boží děti se jej nesmí dopouštět.

078. Reúel, Jetro nebo Chobáb?:

Ex 2,18+3,1+Sd 4,11:

Problém:

Proč je Mojžíšův tchán zván třemi jmény?

Řešení:

I v dnešní době máme jméno a příjmení, případně titul. Není v tom žádný problém, natož rozpor.

079. Posvěcená krádež:

Ex 3,22+Ex 20,15:

Problém:

V Desateru jasně Bůh přikazuje: „Nepokradeš!“, ale zde v Ex 3,22 Izraeli přikazuje, aby vyplenili Egypt skrze lstivé vypůjčení ozdob a drahých šatů.

Řešení:

Taková už je ucelená teologie, že nestačí číst jen jeden oddíl. Bůh také může někdy někoho okrást. I skrze svůj lid. Ovšem běžná praxe to není. Bůh smí zcela vše, je dárce morálních pravidel.

080. Dává nemoci Bůh?:

Ex 4,11+Sk 10,38

Problém:

Bůh skrze Pána Ježíše uzdravil každou nemoc a tak nemoci nemohou pocházet od nikoho jiného, než Dábla. To také učí Sk 10,38, že přesně toto se u Ježíšovy služby nemocným dělo. Zde je v tom však rozpor v Ex 4,11. Jak to vysvětlit?

Řešení:

Bůh nemá tak krátké ruce, aby si k trestání skrze nemoci používal výhradně Satana. Své soudy na lidi seslal mnohokrát z vlastní iniciativy a bez účasti svého Nepřítele Dábla. Přesto je pravda, že nemoc je zlá a nikdy není Božím požehnáním.

081. Zatvrzení faraona:

Ex 4,21:

Problém:

Jak je možné, že dobrý Bůh zatvrzuje někoho, tak aby dál hřešil? Proč se nad faraonem raději nesmiloval?

Řešení:

V ČSP je to mile objasněno, že v textu nestojí správně „zatvrdím“, ale „posilním“, což ukazuje na to, že zlý faraon jen byl utvrzen Pánem Bohem v tom, co stejně dávno chtěl činit zlého.

082. Bůh chce zabít Mojžíše:

Ex 4,24-26:

Problém:

Proč chtěl Hospodin zabít Mojžíše?

Řešení:

Odpověď se nabízí z textu. Protože neobřezal svého syna a tím vystoupil z Boží smlouvy. Ano, Bůh je někdy na své vlastní služebníky velmi přísný.

083. Neúplný rodokmen:

Ex 6,14-28:

Problém:

Na tomto místě je zjevně něco špatně, chybí tu rodokmen většiny Jákobových synů! Asi se to ztratilo, snad originál byl dobrý, ale nedochoval se nám.

Řešení:

Opravdu je tu rodokmen a to jeden! Totiž pokolení Lévi. Je věru trošku matoucí, že jsou před ním jmenováni jménem Rúben a Šimeón, ale vzhledem k tomu, že Lévi se narodil na třetím místě, jde pouze o takové zarámování. V této kapitole tedy nic neschází.

084. Mojžíš Bohem?:

Ex 7,1-2:

Problém:

Naprostý nesmysl. Je zde řečeno, že Mojžíš bude faraonovi za Boha!

Řešení:

V textu překladu je chyba, neboť tam nepatří v ČSP, ani jinde, Bůh s velkým písmenem. Je míněn Mojžíš jako ten, kdo rozkazuje, má tedy funkci boha.

085. Čarování před faraonem:

Ex 7,8-13:

Problém:

Ještě bych pochopil, že mocný Boží prorok byl schopen proměnit svou hůl v draka, ale jak je možné, že egyptští kouzelníci učinili totéž?

Řešení:

Není od věci poukázat na dnešní moderní „kouzelníky“ ve významu „iluzionistů“, kteří tahají králíky z klobouku a vůbec dělají prapodivné věci. Neboť zde patrně nešlo o Satanskou čarovnou moc okultismu, ale o kouzla způsobená právě triky, jak naznačuje výraz: „učinili svými čáry totéž“. Ale možnost, že Satanská moc tu byla přítomná opravdu tak silně, tak ta se rovněž zcela nedá vyloučit. Satan bude v posledním čase dle PJK činit velká znamení a zázraky. (Mt 24,24).

086. Deset ran egyptských:

Ex 7,14-12,42:

Problém:

Kdo by dneska mohl věřit takové pohádce? Všechno se sice takto stalo, ale ve skutečnosti nic zázračného na tom nebylo, protože šlo o přirozené přírodní katastrofy, jak také učí moderní věda i teologie.

Řešení:

Text sám však tomu naprosto odporuje. Žádné běžné pohromy kobylek nebo žab. Nic jako komáři, kteří se jen mimořádně rozmnožili. Všechno bylo dle našeho textu prováděno mimořádnou Boží soudnou

mocí na Boží rozkaz! Je třeba věřit v Boha konajícího velké zázraky. Není důvod nevěřit u bytosti, co stvořila Vesmír, že je pro ni sebemenší problém udělat také takovéto rány.

087. Kde vzali kouzelníci vodu?:

Ex 7,19-22:

Problém:

V textu je zjevný rozpor. Kouzelníci činí totéž co Bůh skrze Mojžíše, že mění vodu v krev, ale to nebylo již možné, protože byla proměněna veškerá voda v krev, i ve džberech a džbánech! (v. 7,19).

Řešení:

Copak není také napsáno, že Egypťané kopali kolem Nilu, aby se mohli napít?

088. Usmrcení prvorozených:

Ex 11,4n:

Problém:

Jak mohl dobrý Bůh způsobit, aby v každé egyptské rodině byl nejméně jeden mrtvý? Včetně malých kojenců! To se neslučuje s Boží láskou.

Řešení:

Bůh dal život a Bůh má také právo život odejmout!

089. Rozdělení Rákosového moře:

Ex 14,15-31:

Problém:

Tak velký zázrak nevykonal ani Kristus, proč bych v něj tedy měl věřit? Navíc se někdy učí, že tehdejší Rákosové moře bylo vyschlé a dalo se projít téměř suchou nohou!

Řešení:

Ale pro Boha není nic nemožného. Nevadí, že Pán Ježíš nerozdělil žádné moře, stačí, že zemřel za naše hříchy a konal dost znamení jiných. A co se plytkosti moře týče, je divné, že by Bůh byl schopen utopit v malinké hloubce egyptské vojsko.

090. Mýtus o velkém exodu:

Ex:

Problém:

Liberální teologie přece moudře učí, že tehdy při exodu šlo jen o pár rodů, pár lidí a vůbec ničemu jako velkému exodu velkého národa nevěří!

Řešení:

Bible to však neučí a není to ani pravděpodobné, vzhledem k tomu, že vyjití jen pár rodin z otroctví by na Židy nezapůsobilo tak silným dějinným způsobem, že by to změnilo jejich myšlení. (dle Bible bylo Židů víc jak 600 000!).

091. Kde bral 40 let Boží lid na poušti vodu?:

Ex 15,22-25 + celé putování po poušti

Problém:

Ono vůbec nejde o to, že voda vyšla ze skály! To by ještě zázrakem šlo vysvětlit. Ale v Bibli je to popsáno jen párkrát a co na to, že přece Izrael bloudil a chodil pouští 40 dlouhých let?

Řešení:

V 1. Korintským 10,4 je ale napsáno toto slovo: „Pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus.“ V Bibli není všechno, co se kdy s Božím lidem stalo a tak můžeme si to vysvětlovat tak, že opravdu s Božím lidem cestovala voda v podobě skály s pramenem vody! Rozhodně bibličtější vysvětlení, než to, že Mojžíš neustále buď hledal po kratinké době vodu, nebo udeřil do dalších a dalších skal, aby voda vytryskla. Někdy ano, ale ne neustále.

092. Nesplněné zaslíbení uzdravení:

Ex 15,26+ mnoho dalších míst podobného druhu

Problém:

Bůh především v StS jasně svému lidu, když bude poslouchat, sliboval uzdravení a zdraví! Co však dneska vidíme je to, že křesťané jsou stále nemocní a to i když jsou opravdoví!

Řešení:

Vzhledem k tomu, že Boží slovo v ničem nelže, tak je třeba brát tato Boží zaslíbení o uzdravení vážněji než naši současnou realitu. A uzdravení často opravdu nejsme právě pro své vlastní hříchy.

093. Mana:

Ex 16:

Problém:

To je moc velký zázrak, stále každý den, že padala nějaká tajemná potrava pro Boží lid. Existují i lepší vysvětlení, že totiž šlo o přirozenou záležitost přírody.

Řešení:

Bůh může udělat jakýkoliv zázrak.

094. Boj proti Amálekovi:

Ex 17,8-16:

Problém:

Cožpak nás Ježíš neučil, že nemáme odpírat zlému? Proč tedy Izrael se bránil Amálekovi a dokonce se mu chtěl pomstít jeho vyhlazením?

Řešení:

Slovo Kristovo nemluví o této situaci, ale o osobních sporech. V otázce válečných konfliktů je jasné, že je třeba se bránit. Co se týče otázky, proč Bůh chtěl Amáleka vyhladit, tak on měl právo si k vyhlazení svých nepřátel použít Izrael. Tehdy byla také jiná smlouva, StS, než je nyní. Dneska se mstít již nemáme.

095. Znečišťující sex?:

Ex 19,15

Problém:

Jak je vidět z tohoto místa, tak Bůh nemá sex rád a považuje ho tedy opravdu za znečišťující. Být v Boží přítomnosti znamenalo vystříhat se jej.

Řešení:

Toto místo Bible neříká nic o nečistotě sexu, jen vede Boží lid k zamyšlení, zda pro něj není sex náhodou důležitější, než Boží láska a sláva. Tehdy v oné situaci pod horou šlo Bohu o to, aby Boží lid měl jakýsi půst od sexu.

096. Desatero dvojí verze:

Ex 20+Dt 5:

Problém:

Desatero je důležitý Zákon Božího lidu a je v Bibli asi proto dvakrát. Je však těžké uvěřit tomu, že je dochováno přesně, když se tyto dva zápisy od sebe do určité míry liší!

Řešení:

Neliší se však v ničem ohledně podstatných prvků. Všech deset příkazů je v zásadě zcela stejných. Podobných zdvojených míst je v Bibli daleko více a přitom není třeba v tom vidět žádný problém, pokud se drobně odlišují, když si přitom v ničem jedna verze oproti druhé neprotiřečí. Jen to dosvědčuje barvitost zvěsti Božího slova.

097. Desatero přikazuje světit sobotu:

Ex 20,8-11:

Problém:

Když je Desatero základní Boží přikázání, proč křesťané ho vlastně přestupují, když nedodržují sobotu a místo soboty si ustanovili neděli?

Řešení:

Ano Desatero opravdu přikazuje světit sobotu, a ne neděli, to je jasné. Je však také jasné, že pro nikoho v současnosti již není Zákon Mojžíšův závazný! To včetně desatera. Tak to mnohokrát vyučoval apoštol Pavel a řekl to vlastně i sám Pán Ježíš v Kázání na hoře.

098. Trest smrti za zlořečení rodičům:

Ex 21,17+15:

Problém:

To lze trestat i malé dítě za nadávky vůči rodičům smrtí? Nebo za to, že malé dítě jde a uhodí svého tátu?

Řešení:

Samozřejmě, že se tu nemyslí činy malých dětí. Ale uvážené činy dospělých potomků. Zlořečit svému otci a matce nebylo jen to jim vynadat, ale opravdu je proklít a přát jim brzké pohromy a až smrt. Nicméně je jasné, že milost Kristova nám ukázala, že Bůh i daleko větší přestupky odpouští a že Zákon byl dán především proto, aby nás upozornil na to, co je všechno zlé.

099. Potrat:

Ex 21,22-23:

Problém:

Oddíl bývá překládán různě, ale zdá se, že v případě, že při rvačce dojde k potratu u ženy a ta sama nezemře, že stačí zaplatit nějakou pokutu a pachatel je bez viny. To přece není moc dobré řešení vzhledem k tomu, že přišlo o život nenarozené dítě?

Řešení:

Ale Bůh to takto stanovil, opravdu to tak je, že nenarozený plod je plně člověkem, ale ve skutečnosti za neúmyslné, což je třeba vidět, jeho zabití není trest smrti, ale jen finanční odškodnění. (dlužno dodat, že tehdejší doba neznala žádný trest odnětí svobody, vězení).

100. Oko za oko:

Ex 21,23-25:

Problém:

Jak mohl dobrý Bůh ustanovit tak krutý zákon? Ježíš ho přece zrušil a tak proč je Starý zákon tak mnohdy krutý a jiný, když jednal stejný Bůh?

Řešení:

O to právě jde, že to byla jiná doba, doba, kdy Bůh ještě nevyhlásil svou milost v té vrcholné míře a dokonalosti jako ji známé od Krista. Mimochodem trest oko za oko, zub za zub, byl také ochranou před mnohonásobnou pomstou.

101. Svedení panny:

Ex 22,15-16:

Problém:

Zde je vidět, jak Bůh vlastně sám nectí ženu a její svobodu si vzít koho ona sama bude chtít. Pokud dle tohoto slova si muž bude chtít vzít nějakou dívku tak ji prostě chytne, vyspí se s ní a pak za ni musí zaplatit. Ale nestihne jej žádný trest.

Řešení:

Žel taková byla tehdejší krutá doba, nedokonalé zákony, ačkoli pocházely od Hospodina. Šlo o dobu, z které se nesmíme učit například tomu, jako mnozí, že vyspat se před svatbou se svou dívkou není hřích, pro toto slovo! Nic takového toto slovo totiž nedokazuje. Podobně lze mluvit dál a dál o mnoha ustanoveních a dovoleních Staré smlouvy jako o nedokonalých a až krutých. Bůh tehdy přivíral obě oči, protože lidé nebyli schopni tehdy ještě jednat správně a čekal na čas jiný, čas kde ukáže plnost své lásky. Doba byla celkově daleko tvrdší, než je doba dnešní i ta pohanská.

102. Čarodějníci nenecháš naživu:

Ex 22,17:

Problém:

„Čarodějníci nenecháš naživu.“ Toto je doslovné znění zapsaného Božího slova v naší Bibli. Bůh tedy schvaluje čarodějnické procesy inkvizice. To je už opravdu velmi silné kafe.

Řešení:

Čarodějnické procesy středověku a inkvizice byly většinou naprosto nespravedlivé procesy na ženách, které nic zlého nevykonali. Okultní čarování je však hodno přísného potrestání. Jde však o ustanovení StS a nesmíme si jej přenášet do současné NS! Dneska budeme čarodějnice obracet na křesťanskou víru a budeme je mít rádi. Co bylo kdysi je otázkou přísné Staré smlouvy. Bůh totiž chtěl ukázat, jak čarování velmi nenávidí.

103. Úrok:

Ex 22,24:

Problém:

Dnešní celý ekonomický systém je postavený na úročení! Proč by to mělo být špatné?

Řešení:

To Písmo neučí, že dnešní půjčování peněz za poplatek je špatné! Daný verš mluví o půjčování na vysoký lichvářský úrok, což z textu sice není zřejmé, ale je to logické. Dále je také pravda, že slovo proti úročení půjček se také týká půjček mezi bratry, půjček u příbuzných.

104. Nečistá zvířata:

Lv 11:

Problém:

Dneska běžně jíme vepřové nebo králičí maso. Co na tom dřív bylo zlého, že to Židé měli zakázáno a proč to dneska už zlé není?

Řešení:

Pán Ježíš prohlásil za čisté všechny pokrmy (je to zaspáno takto u Mk 7,9). Tehdy měl Bůh důvod zakázat svému lidu určitá jídla z jednoho prostého důvodu. Šlo o jídla, která souvisela s obětováním modlám. Dneska není již důvod tyto předpisy dodržovat.

105. Nečistota po porodu:

Lv 12:

Problém:

Proč bylo třeba očišťovat rodičku déle za děvče, než za chlapce? Snad to přece jen znamená, že děvčata byla považována u Boha za více nečistá?

Řešení:

Problém se objasní především dobovým pozadím, kdy ženy byly považovány obecně za méně důležité. Proto Bůh chtěl, aby se po porodu děvčete žena očišťovala delší dobu. Neznamená to však to, že by Bůh schvaloval diskriminaci žen, ale pouze to, že přizpůsobil svá přikázání tehdejšímu smýšlení.

106. Jakého hříchu se dopouští rodička?:

Lv 12,6:

Problém:

Ukazuje se, že Bůh považuje porod za tak nečistý, že je třeba přinášet oběť za hřích.

Řešení:

Ale toto místo Písma neříká, právě toto. Jen chce aby StS rodička přinesla také oběť za své hříchy. To může znamenat připomínku lidské obecné potřeby odpuštění, vůbec to však nesouvisí s tím, že by porod byl hříšný.

107. Oběť Satanu?:

Lv 16,5-10:

Problém:

Jinde v Písmu je jasně zakázána oběť modlám a démonům. Proč najednou tu je přikázáno dát Azázelovi (pouštnímu démonovi) oběť?

Řešení:

Azázel byl opravdu pouštní nečistý démon, ale nebyla mu dávana žádná oběť jako dar na usmířenou. Jen se tímto vyhnáním k němu na poušť demonstrovala nutnost při smíření před Bohem pamatovat také na Božího nepřítel jako na velkého lháře a podvodníka. Jde o obrazné jednání i pro nás lid NS.

108. Zákaz jíst krev:

Lv 17,10-16:

Problém:

Židé jedí jen maso košer, tedy zbavené krve, ale stejně nikdo není schopen vycedit z masa všechnu krev a tak ji stejně jedí. Zde Hospodin zakázal Židům jíst krev, ale to je přece něco jako příkaz pověry. Život těla není jen v krvi.

Řešení:

Hospodinu především šlo, i dle příslušného kontextu celého tohoto místa, aby se nejedly zdechliny, které mají v sobě mnoho krve. Ale je pravda, že Bůh prostě chtěl, aby se krev nejedla i z duchovních důvodů, neboť staroorientálci pojídali krev, aby umocnili skrze náboženské takové bludné jednání svou fyzickou i duchovní sílu. Proto Židé takto jednat nesměli. Dneska krev se jíst již může.

109. Nahota:

Lv 18:

Problém:

V 7. verši je tu zákaz odhalit nahotu svého otce nebo své matky. To se spolu nesmí v rodině děti s rodiči stejného pohlaví ani koupat?

Řešení:

Jde o nepochopení hebrejského idiomu, „odkrýt nahotu“, který ve skutečnosti znamená pohlavní styk!

110. Oběti ve StS jako úplatek Bohu?:

Lv+ celá StS

Problém:

Reformace správně vystoupila proti kupčení s odpustky. Není ale prodávání odpustků ve skutečnosti odůvodnitelné učením StS o obětech, kdy je cosi hmotného dáváno za lidský hřích?

Řešení:

Může to opravdu takto vypadat, ale jde jen o zdání, především z toho důvodu, že dneska je doba NS, kdy se již oběti finanční ani zvířecí za hřích nemají dávat. Místo toho však obětujeme celé své tělo a život. Srovnání velmi pokulhává také z jiného důvodu, protože dávní Izraelci dávali dle Božího řádu a takto měli obětovat dobrovolně a ne podle lidských ustanovení.

111. Ukamenování rouhače:

Lv 24,10-16:

Problém:

Za drobné rouhání a to ještě v hádce kdy se lidé ne vždy dovedou ovládat trest smrti?

Řešení:

Tak to Bůh totiž řekl i ve svém přikázání dřív a zde jen bylo vykonáno to, co bylo Boží vůlí. (viz. Ex 22,27!). Bůh je velký a hrozný Bůh. Své protivníky jednou uvrhne do věčných muk pekla. Má na to právo.

112. Zkouška prachem:

Nu 5,11-31:

Problém:

Zkoušet ženinu bezúhonnost nebo vinu skrze to jí dát napít vodu smíšenou s prachem? Inu to je opravdové pohanství. Navíc je tu přímo doporučen umělý potrat!

Řešení:

Jde o Boží a ne pohanský způsob. To je první moje odpověď. Dále není pravda vůbec to, že by šlo o cosi jako umělý potrat, protože záleží jen na Bohu, pokud žena potratí. (a na jejím nezákonném pohlavním styku!).

113. Jiné měřítko pro muže, než pro ženu:

Nu 5,31:

Problém:

Zde je napsáno v souvislosti se zkouškou prachem: „Muž bude zproštěn viny, ale ta žena ponese svou vinu.“ Vypadá to tak, jakoby muž mohl uniknout Božímu soudu za tajné cizoložství, ale žena ne.

Řešení:

Oním mužem bez viny je však pravý zákonný muž oné zkoušené ženy, nikoli kdesi skrytý cizoložník. Tím se vše vysvětluje.

114. 360 hl křepelek?:

Nu 11,31-32:

Problém:

Je naprostý nesmysl, aby jeden člověk nasbíral za den, či 24 hodin 360 hl křepelek.

Řešení:

Zjevně tu jde o nesprávné určení velikosti objemové jednotky jeden chómér!

115. Chlubení se pokorou:

Nu 12,1-3:

Problém:

Pokud je autorem pěti knih Mojžíšových Mojžíš, jak je u něj možná tak veliká pýcha, když o sobě samotném říká, že je nejpokornější muž ze všech lidí vůbec?

Řešení:

Není stoprocentně jisté, že všechno co je zapsáno v pěti knihách Mojžíšových opravdu sepsal sám Mojžíš. Ale budiž, i kdyby ano, tak přece není v tom nic zlého říci pravdu o své vlastní pokoře, pokud je pravdivá. Předpoklad, že pokorný člověk nemluví o svých dobrých vlastnostech je zcela mimo biblické učení. (k autorství celého Pentateuchu je třeba dodat, že zcela jistě Mojžíš nezapsal zprávu o své smrti).

116. Obrovský hrozen:

Nu 13,23-24:

Problém:

Ano, Bůh činí velké zázraky. Tu však čteme o hroznu, který v Izraelské zemi přirozeně vyrostl a byl tak velký, že ho jeden člověk nemohl unést.

Řešení:

Možná vyrost jako projev zázračného Božího požehnání, možná také to celé lze vysvětlit, že nešlo o jeden hrozen, ale o celou mohutnou větev plnou těch obrovských a krásných hroznů. Není ani zde důvod nevěřit Božímu slovu.

117. Obři:

Nu 13,33:

Problém:

Obři přece patří do pohádek. Již jsme o nich mluvili v Gn 6. kapitole, tam však šlo o obry narozené skrze obcování s démony. Zde je řeč o obrech lidských.

Řešení:

I dneska není nemožné najít lidi obrovité postavy. Nemusí to být pět nebo sedm metrů, stačí dva a půl metrů a lze hovořit o obrovi.

118. Trest smrti za sbírání dříví:

Nu 15,32-36:

Problém:

Proč tak nesmírně krutý trest za pouhé sbírání dříví v sobotu?

Řešení:

V Ex 35,1-3 dává Hospodin konkrétně za práci i za rozdělování ohně v den sobotní trest smrti. Zde se to pouze realizuje. Proč je Boží přikázání tak přísné? Inu protože Bůh má svou slávu a svatost a může život dát i vzít. Nikdo jej za to nesmí soudit.

119. Červená kráva:

Nu 19:

Problém:

Červená kráva nikdy nežila a nežije. Jde o něco nesmyslného.

Řešení:

Překládat Boží slovo dělá někdy lidem potíže. Zde je to nesprávně přeloženo, je míněna spíše kráva zcela běžně zabarvená, kráva do hněda.

120. Potrestání Mojžíše:

Nu 20,7-13:

Problém:

Věrný Boží služebník Mojžíš jen jedenkrát zaváhal a snad jen udeřil místo toho, aby ke skále promluvil a hned byl potrestán tím, že nemohl vejít do Zaslíbené země.

Řešení:

Věc se vysvětlí velice snadno skrze to, že Mojžíš nebyl zcela bez viny, nebyl v žádném ohledu bez hříchu. Šlo o muže stále samozřejmě konajícího také věci špatné, i když byl daleko vepředu před ostatními Izraelci. Zde už přetekl pohár Boží trpělivosti. Provinění záleželo v tom, jak Mojžíš bez důvěry v Boží vůli a lásku nakládal se zázračnou mocí. To necht' je varováním i pro nás.

121. Ohnivý bronzový had:

Nu 21,4-9:

Problém:

Bůh jistě uzdravuje, ale proč k tomu potřeboval figurku bronzového hada?

Řešení:

Had zde byl symbolem Pána Ježíše Krista, jak krásně vysvětluje Jan 3. kapitola.

122. Bůh mluví k Bileámovi různě:

Nu 22,12-35:

Problém:

Proč Bůh, jenž nejdříve Bileámovi jít s knížaty za Balákem to zakázal, mu to dále dovolil a pak jej za jeho pochod touto cestou chtěl zabít?

Řešení:

Hospodin nakonec ustoupil Bileámově špatné touhy prosadit svoje vlastní zájmy, ale to neznamená, že by ustoupil svému plánu požehnat skrze Bileáma Izraeli. I dneska tě Bůh může potrestat tím, když ty jej usilovně o cosi špatného prosíš a on ti to nakonec daruje! Proto je třeba zůstat vždy pokorným člověkem a hledat Boží vůli.

123. Mluvící oslice:

Nu 22,28-30:

Problém:

I kdyby se stal ten zázrak a oslice začala mluvit, nemohla by mluvit, protože tomu neodpovídají její řečové orgány.

Řešení:

Co je u oslice nemožné je však u Boha možné. Nepotřebuje ústa oslice, aby z nich zněl její hlas, ani rozum osla.

124. Zákon o slibech:

Nu 30:

Problém:

Z jakého důvodu v tomto oddíle není žena vůči svému otci nebo manželovi jakoby svéprávná pokud jde o její vlastní sliby?

Řešení:

Tehdejší doba vyžadovala jiné pohlížení na autoritu dívek a žen, než na autoritu mužů. Dneska již to pro nás rozhodně nesmí být žádným vzorem.

125. Pomsta nad Midjáníci:

Nu 31:

Problém:

Proč se Boží lid musel mstít nad zlými pohany? Proč proti nim vedl vlastně útočnou válku?

Řešení:

Bůh má právo se svým nepřátelům mstít. V čase NS však již nesmíme se mstít.

126. Nechybí ani jeden z nás!:

Nu 31,48-49:

Problém:

To musí být extra přehánění, že by vůbec nikdo nebyl zahuben během tak obrovské bitvy. Je to nevěrohodné prohlášení.

Řešení:

Zní to sice jako zázrak, ale možná právě to nám chtěl Pán Bůh říci, že v boji s našimi vlastními (tentokráte duchovními) nepřáteli se nemusíme bát, že ztráty budou naprosto nulové. Není to nesmysl ani přehánění, jde o historickou skutečnost, která se podobně opakovala v dějinách Izraele vícekrát, kdy byli ztráty buď malé, nebo žádné.

127. Filaktéria:

Dt 6,6-9:

Problém:

To opravdu má Boží lid chodit s krabičkami s biblickými veršičky na ruku, jak to činí Židé dneska?

Řešení:

Vše se vysvětlí poukazem na obrazný význam tohoto místa. Mít Boží přikázání přivázané na své ruce nesmíme chápat doslova, jde o

příkaz na ně pamatovat při veškeré své práci. (navíc jde o StS ustanovení pro křesťany již nezávazné).

128. Nepřidáš slovo k Zákonu:

Dt 13,1:

Problém:

Mojžíš zde v Zákoně jasně říká, že se k tomuto slovu nesmí nic přidávat. A přitom Bible obsahuje velmi mnoho další látky, prorocké i jiné. Jak se to dá vysvětlit?

Řešení:

Je však jasné, že opravdu Boží slovo znělo až ke Zj 22 jako závazné měřítko od Boha. Musíme to tedy vysvětlit tak, že Bůh jen nechtěl, aby Židé za Mojžíšovo slovo Pentetauchu vydávali ještě jiná Bohem nevysslovená slova. Proroci a další Boží mužové však ve Staré smlouvě opravdu k závaznému Božímu měřítku přidávali. Tím víc Pán Ježíš Kristus a jeho apoštolové v čase zcela Nové smlouvy, která nahradila StS.

129. Falešné proroctví o Šalomounovi:

Dt 17,15-17:

Problém:

Vypadá to jasně tak, že toto slovo bylo napsáno až po pádu krále Šalomouna do jeho mnohoženství extrémního rozsahu. Což je falšování pravdy.

Řešení:

To však je přáním otcem myšlenky lidí, co nevěří na Boží slovo v jeho autoritě. Nic takového se z daného textu dokázat nedá.

130. Žrout a pijan potrestán smrtí:

Dt 21,18-21:

Problém:

Opět velmi krutý trest za prakticky žádné provinění. Dokonce se zde mluví o tom, že vlastní rodiče mají udat a zabít své dítě.

Řešení:

Samozřejmě, že málo který otec a matka by toto také vykonali v praxi. Jde spíše o varování před lenivostí a vůbec špatností i před zanedbáváním výchovy. Ve skutečnosti se to ani nikdy takto neprojevilo.

131. Zákaz nošení pro ženu kalhot?:

Dt 22,5:

Problém:

Jasně se zde učí, aby muž se neoblékal jako žena a žena jako muž.

Řešení:

Je to ovšem zákaz transsexuality, nikoli zákaz například pro muže oblékat sukně tam, kde je to ve společnosti běžnou praxí (Skotsko).

132. Zákaz dvojí setby:

Dt 22,9:

Problém:

Nesmyslné ustanovení! Proč by na jedné vinici nemohlo být dvojí semeno?

Řešení:

Neboť tehdy se tak zajišťovala plodnost v kultu plodnosti, šlo o podporu pohanství a pověr. V současnosti toto hledisko zcela odpadá.

133. Zákaz smíšených látek:

Dt 22,11:

Problém:

Citujme bez komentáře: „Neoblékej si oděv vyrobený z míšených vláken, vlny a lnu zároveň.“

Řešení:

Opět jde o zákaz magických praktik, dnešní výroba tkanin s tímto ustanovením nemá co do činění.

134. Rozluka:

Dt 24,1:

Problém:

Proč Bůh tedy dovolil rozvod, když se to Pánu Ježíši nelíbilo? (srov. Mt 19,3-9).

Řešení:

Sám Kristus to vysvětluje. Pro tvrdost lidského srdce. Podobně bylo dovoleno ve Staré smlouvě velmi mnoho krutých věcí.

135. Přehmat ženy:

Dt 25,11-12:

Problém:

Stačilo dle tohoto slova tedy neopatrně šáhnout cizímu muži při šarvátce pod jeho oděv a ženu čekal trest useknutí její ruky. Jak krutá ustanovení od Boha.

Řešení:

Vzhledem k tomu, jak nahotu tehdy vnímali lidé, to bylo zcela přirozené. Dneska to samozřejmě vidíme zcela jinak. Bůh však zohledňuje situaci tehdejšího Božího lidu a trestá necudnost. Dneska nic podobného ani v náznaku ovšem neplatí.

136. Hospodin se stále raduje:

Dt 28,63:

Problém:

Jak je možné, aby se dobrý Hospodin radoval stejně z toho, když žehná dobrým i z toho, když zlořečí a trestá zlé?

Řešení:

Protože je prostě Hospodin, JSEM, a je nad věci a nikdo se mu nebude posmívat!

137. Neobnošené sandály za 40 let:

Dt 29,4:

Problém:

Bible tu říká, ba sám Hospodin tu prohlašuje, že Izraelcům se za dlouhé putování pouští neobnosily jejich boty. To je přece nesmysl. Divný zázrak.

Řešení:

Není tentokrát třeba to brát doslova, ale spíše jako obraz Boží péče o jeho lid na poušti.

138. Vyhubení Kenaanců:

Jz:

Problém:

Jak mohl svatý a dobrý Bůh provést genocidu nevinných lidí?

Řešení:

No slovo genocida se věru v této souvislosti sice nabízí od odpůrců Krista, ale není vhodné, pokud člověk věří, že Bůh, co činí, tak dobře činí. Bůh může zabít, koho chce. Že si k tomu použil svého vyvoleného lidu pro nás ovšem neznamená, že máme schvalovat křížácké výpravy v čase křesťanství. No a nevinní lidé to určitě nebyli, jinak by je Bůh takto nevyhubil. Mnohokrát je v Bibli odkaz na jejich zkaženost. Obětovali svým modlám i malé děti, prováděli okultismus, smilnili a dopouštěli se všemožných dalších hříchů.

139: Domlouvání s Rachab:

Sd 2,15n:

Problém:

Jak mohla nevěstka mluvit se zvědy až poté, co je spustila z hradeb?

Řešení:

To klidně mohla, pokud hradby nebyly dost vysoké. Navíc je pravdou i to, že hebrejská vyprávění (a nejen ona) mají někdy ve zvyku povědět nějaké slovo před jeho časovým zarámováním. Tedy nevěstka se mohla takto domluvit se zvědy ještě předtím a nic proti ničemu to není.

140. Přejítí Jordánu:

Jz 3,13-17:

Problém:

Divný zázrak, kdy ani snad nemusel se stát. Přejít řeku se přece dá snadno. Lidé, kteří byli dneska v Izraeli, ví, že Jordán je spíše potok, než řeka.

Řešení:

V textu výslovně však stojí, že tehdy Jordán byl rozvodněný. Navíc tehdejší mohutný tok nelze srovnávat se zavlažovacími systémy zbídačeným dnešním Jordánem. No a zázrak to byl obrovský, ale co je u Boha nemožného?

141. Jericho a jeho hradby:

Jz 6:

Problém:

Archeologie jasně prokázala, že Jericho v čase Jozua nebylo hrazeným městem. Musí zde tedy jít o mýtus.

Řešení:

Raději věrme Bibli než pochybné archeologii, která docela často lže právě proto, aby zahanbila Boží pravdu. Ono takové věci jako zda bylo právě v čase Jericho ohrazeno, nebo ne, se dají těžko z vykopávek dneska zjistit.

142. Odhalení Akánova hříchu:

Jz 7:

Problém:

Jak je možné, že Izrael odhalil pouhým losem tak přesně takovou věc? Co to pro nás dneska znamená při hledání Boží vůle?

Řešení:

Nejen v tomto případě se ve StS hledala Boží vůle pomocí losování. Šlo o velmi důležitý a Bohem posvěcený způsob hledání pravdy. Dneska je doba, kdy má Boží lid (všechn Boží lid) Božího Ducha a losování téměř nepotřebuje. Rozhodně by jej neměl používat bez víry a tak Boha pokoušet.

143. Smlouva s Gibeóňany:

Jz 9:

Problém:

Gibeóňané Izraelce zjevně podvedli a vyžádali si od nich přísahu, že je nevyhladí. Proč Izraelci tuto nemilou přísahu dodrželi, když šlo o podvod?

Řešení:

Ve Staré smlouvě lidé o přísaze věru smýšleli velmi obezřetně a velmi ji brali vážně. Nedovolili si tedy ji podmínit tím, že člověk v něčem zalhal, pokud mu něco přísahali.

144. Velké kameny z nebes:

Jz 10,11:

Problém:

Nešlo náhodou o nějakou vulkanickou činnost?

Řešení:

Nešlo, šlo o jasný Boží zázrak obrovského druhu. Kdyby šlo o projev sopečné činnosti, tak by kameny nesměřovali jen na Boží nepřátele.

145. Zastavení Slunce:

Jz 10,12-14:

Problém:

Pokud by Bůh zastavil planetu Zemi, aby se zastavilo Slunce, tak by to jistě způsobilo nesmírnou katastrofu a její zkázu protože by to způsobila setrvačnost. Ale stejně je to tak velký div a zázrak, že vůbec není možný.

Řešení:

Bůh však může opravdu všechno. On Slunce i Zemi stvořil a dokázal je tedy tehdy zastavit vůči sobě, tak aby Slunce na obloze nespíchal k západu. A co se setrvačných sil týče, i ty má Hospodin ve své moci.

146. Služba Hospodinu za trest?:

Jz 24,14n

Problém:

Celý oddíl vyznívá tak, že Jozue varuje Boží lid před tím, si vybrat za svého Boha Hospodina.

Řešení:

Ano, kdo slibuje a neplní je na tom totiž hůře, než ten, kdo hřeší a nic neslíbí. Ale jistě je lepší nejít do věčného zatracení a sloužit Hospodinu, než sloužit modlám.

147. Prohry k naučení se boji?:

Sd 3,1-2:

Problém:

Proč se Izrael měl naučit prohrami a válkami neustálými bojovat? K čemu mu to vlastně bylo dobré?

Řešení:

Druhý verš ovšem je špatně chápán pro svoji zvláštní stavbu. Ve skutečnosti vůbec nešlo o to, aby se Židé naučili bojovat, ale spíše o to, aby konečně zvítězili. Což je smysl druhého verše.

148. Svatý staví modlu?:

Sd 8,24-27:

Problém:

To by nebyl takový problém, že Gedeón zhřešil, to může každý, ale co to má znamenat, že je v Hebrejům 11. označen za reka víry?

Řešení:

To nic neznamená divného, vždyť v Hebrejům 11. kapitole jsou obyčejní lidé, tedy hřešící lidé uvedeni mnohokrát.

149. Zlý duch od Boha?:

Sd 9,23:

Problém:

Copak Hospodin je tím, kdo posílá zlé duchy? Copak proti nim spíše nebojuje? Jde o zjevný rozpor.

Řešení:

Bůh může poslat nejen démona do člověka, ale i samotného Dávla si k něčemu použít. Nic mimo biblické celkové učení na tom tedy není.

150. Podivný požár a sklepení:

Sd 9,46-49:

Problém:

Jak mohlo tak vadit, když se nad sklepením zapálil oheň? A jak je možné, že se do onoho sklepení vešlo na 1000 mužů a žen?

Řešení:

Patrně nešlo o sklep v našem slova smyslu, ale o podzemní rozsáhlý prostor přikrytý hořlavým dřívím. Proto došlo k zapálení této střechy. Sklep musel být tedy dost velký, když tam bylo 1000 mužů a žen. I když takové sklepy neznáme, nemusí jít vůbec o nadsázku.

151. Bůh mění své slovo:

Sd 10,11-16:

Problém:

Bůh přece tu jasně prohlásil, že Izraele již nebude vysvobozovat, a přece se nechal pohnout k tomu, aby je i tentokrát zachránil. To přece Bůh nedělá, aby takto měnil své svaté slovo?

Řešení:

Dle Písma tak jedná, pokud lidé činí pokání, tak jim odpouští i jím samým prohlášené soudy. Podobně jednal i v případě Jonášova kázání v Ninive.

152. Jiftáchův slib:

Sd 11,29-40:

Problém:

Člověk, který neuváženým slibem zabil vlastní dceru, se stal hrdinou víry? (viz. Hebrejům 11. kap.)

Řešení:

I toto lze odpustit. Někteří vykladači však zpochybňují onen jasně vyslovený fakt, že šlo o lidskou oběť a tvrdí, že Jiftáchova dcera se pouze zavázala k doživotnímu panenství. To však je výklad mylný. Jiftách je v Hebrejům jmenován především jako udatný válečník. Dlužno dodat, že takový slib Jiftách rozhodně neměl vyplnit, protože co je hřích a slíbí se, to se rozhodně splnit nesmí.

153. Svoboda k sňatku s pohankou?:

Sd 14,1-4:

Problém:

Stojí zde černé na bílém, že Hospodin chtěl, aby si Samson vzal Pelištejskou ženu, protože hledal proti nim záminku. Židé si však pohanky brát nesměli.

Řešení:

Není zde řečeno, že to byla Boží vůle zjevená Samsonovi! Jen Bůh si této Samsonovi neposlušnosti svému vlastnímu slovu použil k tomu, aby byl vyvolán boj mezi Izraelci a Pelištejci.

154. Samsonova síla:

Sd 14,5-6+některá další místa o Samsonovi

Problém:

I toto bude nějaký mýtus nebo legenda, vždyť kdo může mít z lidí tak obrovskou sílu, aby dokonce rukama trhal lvy nebo ničil budovy?

Řešení:

Boží vystrojení mocí a silou může být opravdu velmi zázračné. Proč tomu nevěřit?

155. Pochytil 300 lišek:

Sd 15,4-5:

Problém:

I kdyby tam tolik lišek opravdu bylo, určitě by se nenechaly jen od siláka pochytat! Navíc, je to celé velmi divné.

Řešení:

Zajisté by Samsonovi jeho síla nestačila k pochytní, byť jediné lišky. Musel to být zázrak, lišky se začaly patrně chovat ochočeně. Také je velmi pravděpodobné, že pro ně nachystal z proutků klícky. Nebo, což je víc pravděpodobné, je vypouštěl do polí postupně.

156. Voda ze skály i pro Samsona?:

Sd 15,18-19:

Problém:

Zase další divný zázrak. Jak mohl ze skály Bůh dát vody obyčejnému Samsonovi? U Mojžíše a Božího lidu na poušti se to ještě dá pochopit, ale tady?

Řešení:

Tak za prvé: Samson nebyl žádný obyčejný člověk, ale Boží mimořádný pomazaný muž víry. Dále je možné, že Bůh jen dal najít vodu Samsonovi tam, kde byla nějaká hluboko v kotlině.

157. Samson spí s prostitutkou:

Sd 16,1-3:

Problém:

Jak Bůh mohl žehnat tak velkému pokrytci a smilníkovi?

Řešení:

Prostě to nechej Bohu, co si on koho vyvolí a sám nejednej jako Samson, jinak tě stihnou jeho konce (vyloupli mu oči a skončil sebevraždou!).

158. Zboření Dágonova chrámu:

Sd 16,23-30:

Problém:

Jak mohl tak obrovský chrám Samson zbořit tím, že uchopil jen dva jeho sloupy? To byla divná malá stavba, ale je tam také napsáno, že jen na střeše bylo na tři tisíce mužů a žen. Tedy jsou tu hned dva problémy.

Řešení:

Patrně jde o nadsázku, kterou někdy i Písmo svaté používá. Navíc tisíc v hebrejštině může znamenat daleko menší množství. Podobně lze vysvětlovat i mnoho dalších míst, kde se operuje s pojmem tisíc. Ale ne všechna. Jde o dvojnásobné slovo.

159. Podivné námluvy:

Sd 21,1n:

Problém:

Boží lid jednal jako pohané. Zabil lidi jen proto, aby získal jejich ženy pro své přátele a pak ještě jiné ženy unesli, aby i je dali Benjamincům.

Řešení:

V textu však není ani zmínky o tom, že to bylo od Hospodina, že to byla, takto provedeno, Boží vůle.

160. Nabádání Noemi k odchodu za bohy:

Rt 1,15:

Problém:

Pokud má pro nás být jednání zbožné Noemi vzorem, tak asi je někde chyba, když nabádala své snachy k odchodu za pohanskými modlami.

Řešení:

Ano, zde Noemi nejednala správně. Není tu tedy žádný rozpor v Biblickém textu, když nám Písmo nikde nenařizuje mít celé jednání Noemi za svůj vzor.

161. Vševědoucí Bůh?:

1. S 2,3:

Problém:

Budiž Bůh ví všechno v přítomnosti a ví také o celé minulosti. Nemůže však vědět všechno (jak se učí) do budoucnosti, když lidé mají svobodu a mohou od něj třeba odpadnout nebo se pomodlit a tak něco změnit.

Řešení:

Jaký by to byl Bůh, kdyby nežil mimo čas? Jaký by to byl Hospodin JSEM i BUDU, kdyby neviděl přesně, jak cokoliv nakonec se bude odehrávat při nevyhloučení lidské svobody! Co by to bylo za vševědoucnost, kdyby nezasahovala do budoucnosti? Ne, Bůh je zcela vševědoucí, vidí minulost, současnost i veškerou budoucnost.

162. Bůh ruší své zaslíbení:

1. S 2,30:

Problém:

Cožpak Boží sliby nejsou neodvolatelné? (viz. Ř 11,29!)

Řešení:

Zde je však jasně vidět, že Bůh vždy sleduje touhy a záměry těch, komu něco slíbil. Nikdo si nemůže být u Boha jist ani tím nejmenším, pokud jej opustí.

163. Samuel zklamal ve výchově:

1. S 8,1-3:

Problém:

Jak je možné, že tak mocný a zbožný Boží muž měl tak nezdárné dva své syny?

Řešení:

Samuel nebyl jistě zcela bez jakékoliv nepravosti. Ale je také pravda, že tu byla ještě jeho manželka, ta jistě měla na výchovu také vliv. Dále je pravda, že i každé dítě má svobodu jít si po své vlastní cestě a Boha neposlušat i když to nemá být pro nás vizí.

164. Nechť Boží ustanovit krále:

1. S 8,4n

Problém:

Proč se Pánu Bohu nelíbilo, že Izrael chtěl krále, když v 17. kapitole Deuteronomia je přímo ustanovení o možnosti mít krále?

Řešení:

V oné 17. kapitole je Boží vůle jistě pro určitou konkrétní dobu, tam nezjevenou. V čase Samuele, však tato doba ještě jistě nenastala, jinak by Hospodin neprotestoval.

165. Hněv v plnosti Ducha?:

1. S 11,6:

Problém:

Jakpak je hněv projevem Božího Ducha? Jde přece o cosi patologického.

Řešení:

Ne, ne, existuje i svatý Boží hněv. Hněvá se ostatně i Pán Bůh, když k tomu má určitý konkrétní důvod.

166. Kolik bylo Saulovi let?:

1. S 13,1

Problém:

Text je tedy pravděpodobně porušen v mnohém ohledu na jediném verši! Jakpak můžeme tedy Bibli věřit?

Řešení:

Ano, zde je dle mého poznání od DS text skutečně porušený, což však neznamená, že byl porušený i originál a že obsahoval jakoukoli lež. Podobných míst je v Písmu daleko více, někdy to ani nikdo nemůže odhalit skrze jakýkoli rozpor. Důležité je však důvěřovat Boží

prozířetelnosti, že nám Bůh uchoval text Písma dostatečně přesný a to ve všech zásadních otázkách naprosto dokonalý. (otázce překladů se zde nebudeme zabývat).

167. Boží lítost nad vlastním rozhodnutím:

1. S 15,10:

Problém:

Proč Bůh ustanovil Saula králem, když předem musel vědět, že toho bude litovat?

Řešení:

Bůh nelitoval ve skutečnosti toho, že ustanovil Saula králem, ale jeho zlého zvrhnutí! Je třeba chápat, že Bůh sice všechno vidí dopředu, ale to neznamená, že skrze předurčení všechno rozhoduje, nic není předem dáno nějakým determinismem!

168. Samuel jedná sadisticky:

1. S 15,32-33:

Problém:

Boží prorok nejen zabíjí, ale seká krále Agaga na kusy? To není projev Božího Ducha.

Řešení:

V rámci poznání a života Staré smlouvy je to zcela patřičné.

169. Kolik měl Jišaj vlastně synů?:

1. S 16,10+1. Pa 2,13-15:

Problém:

1. Samuelova 16 jasně mluví o sedmi Davidových bratrech, ale 1. Paralipomenon o sedmi synech celkem! To je velmi jasný a ničím neoddiskutovatelný matematicky prokazatelný rozpor!

Řešení:

Možná to bude vypadat jako násilný výklad, ale jiný není myslitelný, že totiž v oněch sedmi synech z vypravování z knihy Samuelovi je zahrnut i David. Ačkoli nebyl ještě přítomný a ačkoli o oněch sedmi to vyznívá jako by bylo řečeno, že je Hospodin nevyvolil.

170. Zlý duch od Hospodina:

1. S 16,14:

Problém:

Proč Bůh zdémonizoval svého krále? Měl s tím nakonec přece jen problémy.

Řešení:

Za trest.

171. Zlý duch odstupuje skrze hru na lyru:

1. S 16,14-23:

Problém:

Je to přece nesmysl, aby se vymítání démonů dělo skrze hru na hudební nástroje?

Řešení:

Je to pravda, žádný nečistý démon nevyjde z člověka jen na základě nějakého pěkného hudebního projevu. Vždy je třeba pokání a i často vymítání. Ale tu šlo o úlevu od démona, nikoli o zbavení se jeho síly zcela.

172. Goliáš:

1. S 17,4:

Problém:

Dle poznámky v ČSP, tedy měřil asi 3 metry. To se jeví jako nemožná výška pro člověka.

Řešení:

Patrně o tehdejších lidech ještě nevíme všechno. Ale i v současné době jsou lidé obrovité postavy.

173. Proč Saul Davida neznal?:

1. S 17,55-58:

Problém:

To nemůže být pravda, nedává to smysl, že se Saul ptá na Davidovo jméno a totožnost až poté, co David u něj hrával na lyru.

Řešení:

Celý příběh se vysvětlí Saulovým údivem nad mocí tohoto mladíka.

174. Nesmyslný text o bláznění jako prorokovi:

1. S 18,10-11:

Problém:

ČSP zde má: „Saula uchvátil zlý duch od Boha a choval se uvnitř paláce jako prorok.“

Řešení:

Jde o doslovný přesný překlad, kdy je použito přirovnání k proroku ať už falešnému, nebo pravému, jako muži pod cizím vlivem.

175. Davidova domácnost s modlou?:

1. S 19,13:

Problém:

V domácnosti zbožného budoucího krále Davida byla tehdy modla, domácí bůžek. Co to má znamenat?

Řešení:

Těžko si lze představit, že by to byla modla Davidova, nebo se v domácnosti vyskytující s jeho vědomím. Šlo o modlu jeho manželky.

176. Nahota jako projev prorokování:

1. S 19,24:

Problém:

Nemůže být přece projevem Božího Ducha a daru proroctví, aby člověk někde odhaloval se nahý?

Řešení:

To je pravda. Zde šlo zjevně o projev smíšený, Božího Ducha a démona, které Saula ovládal.

177. Věštění ze šípů:

1. S 20:

Problém:

Nejde snad o popis šípového orákula? To je ale okultismus.

Řešení:

O žádné šípové orákulum tu nešlo. Tak to sice hodnotí jedna poznámka v ČEP, ale zcela chybně. Šlo o prosté dávání znamení skrze řeči o vystřelených šípech. Přitom ani nebylo důležité, kam šípy dopadly.

178. David prokazatelně lže:

1. S 21,1n:

Problém:

Kristus tuto jasnou Davidovu lež, že jej pověřil král, ačkoli před ním utíkal, dokonce prohlásil za projev dobrého jednání! (Mt 12,1-4!).

Řešení:

Nejsme povinováni za všech okolností mluvit jen pravdu. Zejména to neplatí o situacích ve válce, kdy je třeba opravdu často využívat lsti.

179. David předstírá, že je blázen:

1. S 21,11-16:

Problém:

Je přece lživé dělat ze sebe blázna, pokud jsem normální člověk? Je to také neuctivé vůči těm, pro které toto divadlo dělám i vůči sobě jako koruně stvoření.

Řešení:

I zde šlo o cosi jako válečnou lest.

180. Falešné proroctví:

1. S 23,10-13:

Problém:

Hospodin Davidovi přece jasně řekl, pokud to ovšem byl Hospodin, že Saul k němu sestoupí a že občané Kély jej Saulovi vydají? Když však to slyšel, prchl a nic z toho se nestalo.

Řešení:

Proroctví jen ukázalo, jak by to celé dopadlo, kdyby David se Hospodina neotázal a jen tak seděl a čekal. Tak je mnohdy pravdy i v jiných případech prorockého daru, že se nějaké slovo splní jen za určitých podmínek. Určitě nešlo o lež a falešné prorocké slovo.

181. David, Nabal a Abígajil:

1. S 25:

Problém:

Zde je vidět, co byl David ve skutečnosti za člověka. Jak byl nesmírně krutý a pomstychtivý, když chtěl pro pouhou neochotu mu darovat potravu vybit celý Nabalův dům.

Řešení:

Vzhledem tomu, že David byl mužem podle srdce Božího, patrně tehdy opravdu prožil pokušení, jak to ostatně v tomto oddíle od něj zní, si pomoci vlastní rukou, zhřešit. Ale nakonec nezhřešil.

182. Kdo je tajemný močící na stěnu?:

1. S 25,22:

Problém:

Sice tu nejde o žádný rozpor, ale je to takové divné místo Písma.

Řešení:

Jde o idiomatické vyjádření toho nejposlednějšího mužského pohlaví, tedy ani ne člověka, ale spíše dobytka, psa, prostě toho, kdo má ve zvyku močit na stěnu.

183. David lže Akíšovi:

1. S 27,8-12:

Problém:

Boží služebník přece nesmí lhát.

Řešení:

Šlo tehdy o válečnou lest, kdy je povětšinou lhát naprosto nevyhnutelné.

184. Funguje vyvolávání duchů?:

1. S 28,3-19:

Problém:

Vypadá to tak, že se lze skrze vyvolávání duchů dobrat pravdy, dokonce lze vyvolat skutečného Samuela.

Řešení:

Celé to pocházelo z nečistého věšteckého ducha, démona a démoni někdy mohou mluvit v zájmu svém i pravdu. Samuel se však tehdy rozhodně pravý žádný zjevit nemohl, šlo o démonické zjevení.

185. Rozpor v popisu smrti Saula:

1. S 31,1-6+2. S 1,1-16:

Problém:

Jsou zde dva popisy téže události, ale každý se v drobnostech nebo spíše ve věci podstatné liší a totiž v tom, zda zbrojnoš zabil Saula, nebo ne a šel ohlásit ubití Saula Davidovi.

Řešení:

Vše jde snadno vysvětlit tak, že první popis z 1. S, je pravdivý a ten druhý je smyšlenou verzí nějakého Amálekovce, který se chtěl pochlubit tím, že zabil Saula.

186. Saulův meč prý nikdy neselhal:

2. S 1,22:

Problém:

To však není pravda, že by meč Saula nikdy neselhal, když nakonec skončil mrtev v bitvě.

Řešení:

Tento verš je součástí poezie opěvující přejně Davidova nepřítele Saula a jak to v poezii bývá, jde zde o určitou míru nadsázky, která však není žádnou lží.

187. Rozpor ve jménech Davidových synů:

2. S 3,2-5+1. Pa 3,1-3:

Problém:

Druhorozený syn je v prvním oddíle nazván jako Kileab a v druhém jako Daniel.

Řešení:

Patrně jde jen o jiné jméno téhož syna.

188. Davidova krutost:

2. S 4,5-12:

Problém:

Jak je možné, že David byl tak nevděčný a krutý. Přece mu Rekáb a Baana pomohli ke království a on je nechal za to zabít a ještě snad před smrtí jim zaživa nechal useknout ruce i nohy!

Řešení:

V oddíle se to vysvětluje, proč takto David jednal. Protože tito muži zavraždili bezbranného Davidova soka.

189. Kdy byl dobyt Jeruzalém?:

2. S 5,6n+Sd 1,8:

Problém:

Běžně se tvrdí, že Jeruzalém (Jebús) dobyt až král David, ale co zmínka z knihy Soudců, že jej dobili Judejci, to bylo jistě mnohem dřív.

Řešení:

Z textu nelze sice rozhodnout, zda zmínka z Sd 1,8 se týká pozdějšího Davidova dobytí tohoto města, nebo ne, ale je velmi pravděpodobné, že ano. Text knihy Soudců se patrně ustálil až po Davidovi a zahrnoval i poznatky pozdější. Není v tom žádný rozpor. Druhé možné vysvětlení je to, že Judejci dobyli Jeruzalém, ale později jej ztratili a pak zase jej dobyl David.

190. Davidovo mnohoženství:

2. S 5,13-15+2. S 15,16:

Problém:

Král David měl tedy nejméně 10 souložnic a ještě několik zákonných manželek. Co s tím?

Řešení:

To na krále nebylo tehdy nic neobvyklého. Písmo mnohoženství dokonce ani v NS nikde výslovně nezakazuje. Je třeba ale chápat, že jde i zde o dovolení pro tvrdost lidského srdce. Mnohoženství není Boží základní vůle pro manželský život a nikdy nebyla.

191. Prapodivná věštba Davidova:

2. S 5,22-25:

Problém:

To byl nějaký divný způsob jak zjistit Boží rozkaz k útoku na nepřátele, slyšet totiž jakousi halucinaci!

Řešení:

Sice nevíme, jak to celé proběhlo se všemi detaily, ale pravděpodobně šlo nikoli o zjevení, ale o cosi jako přirozené slyšení pochodování v místě, kde rostly balzámovníky. Ale možné je i to, že šlo o zjevení a to od Hospodina. Na tom přece také není nic špatného.

192. Potrestání smrtí za neúctu:

2. S 6,6-9:

Problém:

Úza, který se sice zachoval trošku neuctivě, přece chtěl zabránit tomu, aby Boží truhla spadla z cesty? Proč byl Bohem tak krutě potrestán?

Řešení:

Prostě měl v srdci pohrdání vůči Bohu a byl za to potrestán. Těžko by jej Bůh trestal za dobrý skutek, jak to může vypadat.

193. Davidovo poskakování:

2. S 6,14n

Problém:

Není obvyklé, aby se v církvi tancovalo. Proč to Písmo tak vyzdvihuje a chválí?

Řešení:

Církev nedělá mnoho věcí, které by za určitých okolností konat mohla i měla. Tradice tak ruší Boží pravdu. Je třeba přizpůsobovat tradici Bibli a ne opačně.

194. Potrestání Míkal:

2. S 6,23:

Problém:

Proč Hospodin Míkal tak hrozně potrestal za odmítnutí věci, kterou dnešní církev také pohrdá?

Řešení:

Možná to nebyl Hospodin, kdo způsobil bezdětnost Míkal, ale král David. Možná šlo o Boží trest nejen za tuto událost, ale za celý životní styl této ženy.

195. Davidovo kruté počínání s nepřáteli:

2. S 8,2:

Problém:

David jednal velmi krutě vůči zajatým nepřátelům. Se zajatci se takto přece nejedná.

Řešení:

Ne nejedná, byla tehdy velmi těžká a krutá doba. Doba Staré smlouvy. Dneska bychom jistě takto jednat ani ve válce neměli.

196. Cizoložství Davidovo a vražda:

2. S 11:

Problém:

Jak mohl Boží člověk tak těžce zhřešit? Dopustit se dokonce úkladné vraždy?

Řešení:

Bůh mu to však odpustil. S tím, že David do konce svého života musel nést těžké následky skrze problémy ve vlastní rodině. Mnoho lidí odmítá uznat Davida za dobrého člověka pro tento jeho pád a přitom sami také jsou plni hříchu.

197. Vyhlazení Amónovců?:

2. S 12,31:

Problém:

Zde v některých překladech stojí, že David vlastně vyhladil kruté Amónovce skrze rozřezání pilou atp.

Řešení:

Správný překlad tomu však nenasvědčuje. Pouze mluví o nucených pracích.

198. Váha a délka Abšalómových vlasů:

2. S 14,26:

Problém:

Nikomu nemohou narůst tak dlouhé a těžké vlasy, aby vážili 2,6 kg za jeden rok! (tedy dvě stě šekelů královské váhy).

Řešení:

Problém je v určení hodnoty královského šekelu. Zjevně nemají pravdu ti, kdo jej stanovují takto vysoko.

199. Abšalóm bezdětný, nebo ne?:

2. S 14,27+2. S 18,18:

Problém:

Druhé místo jasně říká, že Abšalóm neměl syna. Je to zjevný rozpor.

Řešení:

Vše se vysvětlí tak, že oni tři jeho synové zemřeli před tímto výrokem z 18,18.

200. Šimeí a jeho proklínání:

2. S 16,5n+1. Kr 2,8n:

Problém:

Nejprve Šimeímu David odpouští a pak před svou smrtí zavazuje Šalomouna, aby jej krutě potrestal.

Řešení:

Patrně si to prostě David rozmyslel a uvědomil si, že Šimeího zlořečení nesmí zůstat bez trestu, protože šlo o zlořečení králi. (srov. Ex 22,27!).

201. Souložení na veřejnosti:

2. S 16,20-22:

Problém:

Proč Abšalóm jednal tak nevýslovně sprostě a ještě se ukazoval on sám s konkubínami svého otce na veřejnosti? Co z toho měl?

Řešení:

Stal se tak zjevných uchvatitelem královské moci. Možná ani se nahý při této aktivitě neukázal.

202. Dva Goliášové:

2. S 21,19+1. Pa 20,5:

Problém:

V 1. S 17. kapitole je ještě řeč o tom, že Goliáše zabil král David. Druhé místo z 2 S 21 hovoří o tom, že Goliáše zabil nějaký jinak

neznámý, Elchánan a konečně je tu třetí místo v 1. Pa 20,5, kde je řeč o bratru Goliáše. Kdo je tu kdo?

Řešení:

1. S 17 hovoří o skolení Goliáše, velkého obra Davidem. 1. Pa 20,5 pak o ubití jiného obra Elchanánem, totiž bratra v boji, či rodného Goliáše Gátského z příběhu prvního. No a toto naše místo z 2. S 21,19 mluví o stejném bratru Goliáše. Nazývá jej stejně, protože pravděpodobně jméno Goliáš znamenalo v té době označení určitého druhu obrů.

203. Zdvojený žalm:

2. S 22+Ž 18:

Problém:

Zjevně jde o stejnou Davidovu píseň, tedy žalm 18., ale texty se na mnoha místech liší, což svědčí o nedostatečné kvalitě dochování biblického zjevení.

Řešení:

To, že se texty liší, vůbec nic nedokazuje o jejich porušenosti.

204. Chyba v překladu nebo nesmysl?

2. S 23,1-7 ČEP (ČSP):

Problém:

Problém se nachází v textu verše 23,5, kde ČEP, má konstatování a ČSP řečnickou otázku promlouvající zcela opačnou řečí. ČSP tvrdí zde,

že Davidův dům je na tom dobře a ČEP, že takový není! Kdo se v tom má vyznat?

Řešení:

Přesnější je překlad ČSP, ale nejde z hlediska gramatiky dost dobře rozhodnout, zda do věty skutečně patří otazník. Je však divné, aby si král David na konci života říkal, že jeho dům není dobrý před Bohem.

205. Bájní Davidovi hrdinové:

2. S 23,8n:

Problém:

Jsou zde jasně nesmyslné výroky, že například jeden hrdina naráz proklál 800 bojovníků.

Řešení:

To se vysvětlí dvojitým způsobem. Především jde o básnickou nadsázku a dále o to, že dotyční bojovníci neubili tolik lidí jedním mávnutím kopí, ale asi při jedné bitvě. Opět žádný nesmysl ani rozpor.

206. Je snad v Palestině sníh?:

2. S 23,20:

Problém:

Není přece pravděpodobné, aby tam, kde je venku lev, v přírodě byl zároveň kdykoli sníh?

Řešení:

Poznámka naznačuje, že šlo o cosi velmi nezvyklého. Ano, je to možné a v Izraeli dodnes občas sníh napadne, ale jen velmi výjimečně.

207: Kdo svedl Davida. Bůh nebo Satan?:

2. S 24,1+1. Pa 21,1:

Problém:

Texty si kříkavě odporují, protože v prvním vzplál Hospodin hněvem proti Izraeli a v druhém to byl Satan, kdo navedl Davida.

Řešení:

Ukazuje to trojí pravdu: 1. Satan je často sluhou Božího hněvu proti hříšnému člověku. 2. Docela často lze vidět za jedním činem v dějinách jednání Boží i Ďáblovo. 3. Bůh má moc nad Satanem. Žádný rozpor tu není, neboť Bůh panuje nad Ďáblem a může s ním nakládat jako se svým služebníkem. Tak o tom mluví i kniha Jób 1. -2. kap.

208. V čem záležel Davidův hřích sčítání?:

2. S 24+např. Nu 1.

Problém:

Stal se tedy ten hřích, že David nechal sečíst bojeschopný lid. Ale proč to byl hřích, když sčítání se provádělo i na rozkaz Boží například při putování pouští?

Řešení:

Prostě z toho důvodu to bylo zlé, protože se to nekonalo na základě víry a na Boží rozkaz. Šlo patrně o čin nedůvěry v moc ochránit Davida skrze Boží moc od porážky v boji.

209. Dva různé počty sečteného lidu:

2. Sa 24,9+1. Pa 21,5:

Problém:

2. Sa 24,9 udává celkový počet sečteného lidu na 1 300 000. Kdežto druhé místo se v tom stejném výroku liší na 1570 000! To je křiklavý rozpor, který určitě nijak nejde vysvětlit.

Řešení:

Nejde vysvětlit za předpokladu, že se nám dochoval původní inspirovaný text. Zde však vidíme, že v textu musí být chyba. To by nás mohlo vést k představě, že Bible je nespolehlivá kniha. To však není pravda. To, že neznáme mnohdy pravdu o originále, ještě neznamená, abychom Pánu Bohu nedůvěřovali, že nám uchoval Písmo dostatečně jasné a jednoznačné ve všech podstatných věcech. Text je zde tedy porušený. Jinak toto různočtení nejde objasnit.

210. David zhřešil a potrestán byl Izrael:

2. S 24:

Problém:

Je tu král, který zhřešil sečtením Božího lidu a potrestán byl de facto jen Boží lid a to krutou morovou ránou. Je to naprosto nespravedlivé.

Řešení:

1. tím byl uveden trest i na krále Davida, i když daleko menší, než na lid. 2. patrně Izrael si tento trest zasloužil i z ještě dalších důvodů, nebyl to věrný Boží lid.

211. Kolik stálo humno?

2. S 24,24+1. Pa 21,25:

Problém:

První slovo udává cenu na padesát šekelů stříbra a druhé na šest set šekelů zlata. To je další jasný rozpor.

Řešení:

Je třeba uznat, že je tu opět další rozpor, ale jen zdánlivý, pro nepozorného čtenáře, neboť první místo udává cenu za humno (dvůr) a druhé za celé místo, tedy ona cena je také daleko vyšší.

212. Mnohoženství Šalomounovo:

1. Kr 11,1-6:

Problém:

Šalomoun měl dle tohoto text 700 žen a 300 konkubín. To je neuvěřitelné množství žen.

Řešení:

Ukazuje to na jeho nesmírný blahobyt a moc. Je to sice velmi mnoho, ale nebyl v tom na dávném orientě osamocen.

213. Odumřelá ruka:

1. Kr 13,4-6:

Problém:

V té Bibli se neustále dějí nějaké zázraky. To je přece pohádka, aby Bůh dělal neustále nějaké divy a znamení. Zde na rozkaz proroka odumře králi jeho ruka a ještě se rozsype oltář.

Řešení:

To však není nic neobvyklého, aby se konaly zázraky tam, kde jde o věci Božího království. Zázraky nejsou přirozené věci, už proto jde o zázraky, ale jsou běžné tam, kde lidé jsou proti modloslužbě, kde na zázraky věří a kde slouží pravému Bohu.

214. Falešné a pravé proroctví jedněmi ústy:

1. Kr 13,7n

Problém:

Jde o dost divné místo Písma, protože tu dostává pravé zjevení od Boha člověk, který podvedl falešným slovem svého prorockého druha.

Řešení:

Ano, je to divné, ale ne nemožné a ničemu to v podstatě neodporuje.

215. Bystrý prorok Achijáš:

1. Kr 14,1-6:

Problém:

Jak je možné, že slepý prorok znal takové detaily, jakože za ním jde určitá žena a bude se vydávat za někoho jiného? Bůh přece zázraky nekoná.

Řešení:

I mně Bůh mnohokrát odhalil skryté věci v současnosti. Bůh zázraky koná.

216. Pyšný Elijáš:

1. Kr 17,1:

Problém:

Není možné, aby obyčejný člověk, či tedy člověk jakýkoli, jednal jako prorok tak domýšlivě, že se věci budou odehrávat podle jeho slova (zda Bůh dá déšť nebo ne).

Řešení:

Ale Elijáš nebyl pyšný, když toto vyslovil! Šlo o prorocké slovo, pravdivé slovo o jeho duchovnímoci a autoritě. Bůh Elijášovi totiž dal tuto zázračnou moc zavřít o své újmě nebe a zase ho otevřít. Což Bůh může a nikdo jej za to nemůže volat k odpovědnosti.

217. Elijášovi havrani:

1. Kr 17,2-6:

Problém:

Jsou hned dva. Zaprvé jde o nepřirozený divný zázrak. Jak mohli havrani někde najít maso a chléb pro proroka a ještě mu to nosit? Zadruhé jde o to, že havrani jsou dle StS nečistí a tedy nemohl od nich Elijáš nic přijímat jako potravu! Celé je to jistě mýtus.

Řešení:

Kde onen pokrm havrani brali, nevíme, ale asi jim jej dal sám Bůh zázračným způsobem. Že jsou nečistí Bohu, nevadí, protože proroci mohli do značné míry překračovat ustanovení StS, neboť vyhlíželi něco lepšího, smlouvu novou. Možná právě to o provizornosti Mojžíšova Zákona se měl tehdy také Elijáš naučit.

218. Mouka, která neubývá:

1. Kr 17,8-16:

Problém:

Zase další obrovský zázrak.

Řešení:

Bůh koná a konal a i bude konat zázraky.

219: Falešné vzkříšení z mrtvých:

1. Kr 17,17-24:

Problém:

Nešlo přece o žádné skutečné zázračné vzkříšení z mrtvých, ale o resuscitaci skrze možná i umělé dýchání a zahřívání nemocného těla.

Řešení:

Ano, trošku to tak může vypadat, ale i kdyby snad v tom byl kousek něčeho přirozeného, tak Bible zde tuto situaci hodnotí jako naprosto přesvědčivý zázrak. Patrně to však vůbec žádná resuscitace nebyla.

220. Duch Hospodinův může nosit pryč lidi:

1. Kr 18,11-12:

Problém:

Lidové zbožnost si to představuje tak, že DS mohl tehdy Elijáše nadpřirozeně přenést vzduchem na jiné místo. Toto je však zjevně naprostý nesmysl. Bůh nedělá tak velké zázraky.

Řešení:

Proč ne? Ale verš opravdu doslova nenabízí jen tento výklad. Je možné, že je tu míněno vedení skrze DS a ne přenášení vzduchem. (jedno je však jisté z Bible, Eliáš byl nakonec vzduchem vyzdvižen do nebe).

221. Elijáš neví, že není sám:

1. Kr 18,22+1.Kr 18,13:

Problém:

Jak je možné, že Elijáš nevěděl, že není jediný Hospodinův prorok, když mu těsně předtím Obadjáš jasně pověděl ještě o stu dalších prorocích Hospodinových?

Řešení:

Patrně Elijáš myslel na tehdejší konfrontační situaci na hoře Karmel a ne všeobecně po celé zemi. Je ale také možné, že prostě na Obadjášova slova zapomněl nebo ony proroky nebral dost za věrné Bohu.

222. Zázrak s ohněm z nebe:

1. Kr 18,21-39:

Problém:

Určitě šlo o Elijášův podvod. V tom místě je přece mnoho ropy a ta voda, která byla údajně vylita na Hospodinův oltář, byla právě silná hořlavina. Žádný zázrak to nebyl.

Řešení:

Jistě, jistě, už jsi zkoušel najít na Karmelu ropu a ještě ji podpálit nenápadným způsobem? Ropa vůbec nejde snadno zapálit a na Karmelu šlo tehdy o jasný zázrak, který přesvědčil spoustu lidí.

223. Elijáš se pošklebuje:

1. Kr 18,27:

Problém:

Nezhřešil zde přece jen Elijáš pýchou, když se posmíval svým protivníkům. Takto přece Boží muž nesmí jednat!

Řešení:

Mám za to, že i Jan Křtitel se posmíval farizeům a ostatním pokrytcům, když je nazval pokolením hadím. Ne, ne, Elijáš znal krásu a slávu svého Boha a ubohost model.

224. Elijášova krutost:

1. Kr 18,40:

Problém:

Proč Elijáš pobil Baalovy proroky? Vždyť to byla netolerance vůči náboženství cizího kultu? Bylo to také antihumánní.

Řešení:

Možná to opravdu tehdy bylo přehnaně kruté, ale ne v jiném, než Božím Duchu. Nemáme důvod to kritizovat v rámci toho, co bylo běžné v čase StS.

225. Eliáš má strach:

1. Kr 19,1n:

Problém:

Proč se tak mocný a zázraky činící Boží muž, jakým byl Eliáš bál ubohé hříšné Jezábel?

Řešení:

Takoví už jsme rozkolísaní my lidé, že po vítězstvích někdy nejsme schopni uvěřit vlastní Boží moci s námi a prcháme před nepřáteli.

226. Hospodin sytí Elijáše:

1. Kr 19,5-8:

Problém:

Zázraky a zázraky, ale to přece se dneska neděje, aby přišli andělé a dávali nám potraviny. Navíc tak zázračné, že jejich energie vystačí na 40 dní chůze ve dne v noci?

Řešení:

To, že se takové věci nedějí? Inu možná se dějí, ale ty o takových věcech ještě nevíš, protože nevěříš dost svému Bohu a máš předsudky. Je třeba brát vážně Boha a jeho svatou Bibli.

227. Nenaplněné proroctví o pomazání:

1. Kr 19,15-17+následující události

Problém:

Právě ony následující události jasně ukazují, že toto Boží proroctví se nenaplnilo a nevíme proč. Protože z něho Eliáš pomazal pouze Elišu

a zbývající dvě osoby pomazat již nemohl, protože v ten čas byl již v nebi. Pomazal je až Eliša a jeho žák.

Řešení:

Bůh to patrně nemyslel doslova, že Elijáš přijde a všechny tyto tři osoby pomaže on. Spíš šlo o to předat autoritu Elišovi, který se o toto postaral svým nástupnictvím. Elijáš Chazaela a Jehúa pomazal zprostředkovaně.

228. Eliša orá s 24 voly:

1. Kr 19,19:

Problém:

V některých překladech stojí, že Eliša oral se dvanácti spřežením volů. To je ale naprostý nesmysl, kdo by takto dneska oral?

Řešení:

Nacházíme jej v poznámce v ČSP, kde se moudře praví, že h. výraz označuje nejen spřežení, ale také stejnojmennou plošnou míru. Šlo tedy o to, že Eliša oral na takové rozloze a ne se 24 voly.

229. Dovolené loučení s rodinou:

1. Kr 19,19-21+Lk 9,61-62:

Problém:

Elijáš dovoluje budoucímu proroku Elišovi aby se šel rozloučit se svou rodinou, ale Pán Ježíš to jistému učedníkovi v oddíle z Lukáše 9. kapitoly zakazuje.

Řešení:

Místa si sice svojí základní zvěstí jakoby odporují, ale dají se zharmonizovat poukazem na konkrétní Boží vůli pro jednotlivé lidi.

230. Sebetrýznění na Boží rozkaz:

1. Kr 20,35-43:

Problém:

Opět dva problémy. Proč Bůh chtěl, aby někdo pravého proroka jen tak zbil, ba dokonce zranil na jeho vlastní žádost? No a proč, když ho jistý muž v této věci neposlechl, ho zadával za trest lev?

Řešení:

Bůh může způsobit i rány svému služebníkovi. Tehdy šlo o prorokovo jednání v určité ukázce divadelního druhu. No a lev vykonal to, co si neposlušný člověk zasloužil.

231. Nábotovo lpění na vinici:

1. Kr 21:

Problém:

Proč nemohl, či nechtěl Nábot dát svou vinici mocnému králi a to ještě za protiúčet náhrady? Vždyť si koledoval o průšvih.

Řešení:

To byla jeho smůla, ale nešlo o pravdu o dodržování nějakých Božích ustanovení. Ty se týkaly nepřenášení dávných mezníků v Zaslíbené zemi ohledně pokolení a jejich dědictví.

232. Eliáš nachází Achaba:

1. Kr 21,17-20:

Problém:

Patrně šlo o náhodu, proč by Bůh někomu dával schopnost jistého člověka najít na nějakém místě. Takové zázraky se prostě také nedějí.

Řešení:

No coment, nebo coment. Mně Bůh takto dal nalézt za jediný den na 17 známých lidí v rozlehlém mém rodném městě!

233. Bůh mění odpuštění v soud:

1. Kr 21,27-29+1. Kr 22,29n

Problém:

V prvním slově Bůh Achabovi prorokuje dobrý konec života a odpouští mu na základě jeho pokání. Toto slovo se však zjevně nesplnilo, protože Achab zemřel násilnou smrtí.

Řešení:

Neboť nevydržel v pokorném a poslušném postoji vůči Pánu Bohu, tak Bůh své milostivé slovo změnil.

234. Lživý duch poslouchá Hospodina:

1. Kr 22,18-25:

Problém:

Jak je možné, aby Bůh posílal lživé duchy?

Řešení:

Totíž jako projev svého soudu nad bezbožným králem a jeho pochlebujícími falešnými proroky.

235. Elijáš nalézá posly krále:

2. Kr 1,1-8:

Problém:

Určitě nešlo o zázrak ale o nějaký přirozený způsob jak Elijáš našel tyto královské posly. Zázraky se totiž většinou nedějí.

Řešení:

Ne, ne, i toto byl jasný Boží mocný čin.

236. Elijáš sesílá oheň z nebes:

2. Kr 1,9-17:

Problém:

Pán Ježíš napomínal své učedníky, když chtěli na samařskou vesnici seslat oheň z nebe. Proč Bůh tento Elijášův zázrak tedy učinil? Krutě zabil nevinné vojáky.

Řešení:

Vlastně šlo o zcela jiné okolnosti. V případě Elijáše šlo také o jeho vlastní ochranu, ba i život. V druhém případě, šlo jen o nepřiměřený hněv. Bůh mohl potrestat pohanské vojáky za službu králově zlobě.

237. Ohnivý vůz jede do nebe:

2. Kr 2,1n:

Problém:

Jde určitě zase o nějaký mýtus, vždyť jak by se Elijáš mohl dostat na nějakém voze až k Bohu do nebe?

Řešení:

Jednou se tam dostanou i bez vozu všechny pravé Boží děti během okamžiku vytržení.

238. Rozdělení Jordánu Eliášem a Elišou:

2. Kr 2,8+14-15:

Problém:

Jakpak se mohl jen tak pro snad pouhou radost Elijáše i Eliši udát tak mocný div?

Řešení:

Šlo o zjevení Elijášovi a Elišovi prorocké moci a autority.

239. Uzdravení vody solí:

2. Kr 2,19-22:

Problém:

Je to nesmyslná pověra. Jak může sůl uzdravovat neplodnost?

Řešení:

Nešlo o uzdravení skrze sůl, ale o zázrak, který byl demonstrován skrze solnou lázeň.

240. Rozsápané děti:

2. Kr 2,23-24:

Problém:

Zlořečit malým dětem a to s tak hroznými následky, že je roztrhají dvě (jen dvě medvědice 42 dětí) je velmi divné jednání.

Řešení:

Bůh však může život dát i vzít, zvláště tehdy, pokud někdo se dotýká jeho pomazaného. Dneska jistě v čase NS, nebudeme ale nikomu z našich nepřátel zlořečit. To, že zlořečení tak mocně působilo, bylo dáno autoritou tohoto Božího muže, kterého k jeho službě povolal sám Hospodin.

241. Zázrak s vodou:

2. Kr 3,15-20:

Problém:

Jsou vlastně i zde hned dva. Zaprvé jak je možné být plný Ducha Svatého na základě hraní hudby? Zadruhé jak je možné, aby se stal tak

veliký div, kdy prohlubně na zemi se zázračně naplní vodou? Snad to bylo nějak jinak, třeba že tam začala proudit podzemní voda.

Řešení:

I v NS je hudba prostředkem přítomnosti DS! (viz. Ef 5,18n). A zázrak to jistě byl, Bůh by nás neklamal odkazy na zázraky, kdyby o ně ve skutečnosti nešlo.

242. Olej pro vdovu:

2. Kr 4,1-7:

Problém:

Ani zde jistě nešlo o žádný skutečný zázrak, protože tak velké zázraky mohl dělat pouze Kristus!

Řešení:

Písmo však jasně říká, že se zázrak rozmnožení oleje stal a tak se jistě stal.

243. Otěhotnění neplodné Šúnemanky:

2. Kr 4,8n:

Problém:

Nechce se tomu ani věřit, ale snad to byl sám zlý prorok, který dopomohl naprosto přirozeným způsobem této ženě k těhotenství, když byl její muž již starý a ona patrně plodná byla?

Řešení:

No coment. Na některé námitky se ani nehodí jinak reagovat.

244. Vzkříšení syna Šúnemanky:

2. Kr 4,18-37:

Problém:

Opět patrně nešlo o žádný velký div, ale jen o resuscitaci. Navíc se příběh nápadně podobá tomu, kdy křísil syna Elijáš. Možná se ve skutečnosti udála jen jedna událost a tradice ji zdvojila, jak se často děje.

Řešení:

Zkuste resuscitovat mrtvého po několika hodinách. Ne zde šlo o velmi mocný zázrak. A to, že byl tak podobný příběhu z 1. Kr 17, je možné díky dvojnásobku Boží moci ulpěvší na Elišovi vzhledem k Elijášovi.

245. Smrt v hrnci:

2. Kr 4,38-41:

Problém:

Pokud studujeme Písmo s ČSP, tak zjistíme, že vůbec patrně nešlo o žádný důležitý zázrak, či jak to nazvat, protože jídlo beztak nebylo jedovaté, jen projímavé.

Řešení:

To, ale odporuje biblickému textu. Zjevně nemuselo sice jít přímo o život, ale o zdravotní velké potíže.

246. Rozmnožení chleba:

2. Kr 4,42-44:

Problém:

Přece dvacet velkých bochníků chleba by přece jen mohlo pro sto mužů stačit, to je jeden bochník pro pět lidí? Asi jde o nějaký omyl.

Řešení:

Ano to se tedy ty pleteš, protože tehdy nešlo zjevně o bochníky, ale o placky. Tak totiž běžně vypadal ječný chléb té doby.

247. Uzdravení Naamana:

2. Kr 5,1-14:

Problém:

Malomocenství přece nelze vyléčit žádnou takovou divnou a primitivní metodou namočení se v řece! Je to nesmysl.

Řešení:

No a právě o to jde, že malomocenství není možné běžně tehdejšími prostředky uzdravit a že se stal obrovský div. Písmo nás na zázraky, jak můžeš číst, neustále dál a dál upozorňuje.

248. Schválená modloslužba:

2. Kr 5,17-19:

Problém:

Jak to jen vysvětlit, vždyť zde Eliša schvaluje modlářské klanění se v Rimónově chrámě?

Řešení:

Jde to vysvětlit poukazem na Boží milosrdenství, které dalo možnost uctívat pravého Boha Hospodina Naamanovi v jeho rodišti, kde musel se účastnit modloslužby svého pána. Poučení z toho je však také takové, že dost možná šlo o falešný kompromis, tedy ze strany Naamana a že raději měl opustit své místo u krále. Ale to jsou pouhé dohady.

249. Plovoucí železo:

2. Kr 6,1-7:

Problém:

Zase porušení přírodních jasně daných a neměnných zákonů! Je to nesmysl.

Řešení:

Kde je v Bibli ale napsáno, že železo nesmí plavat, když Bůh rozkáže? Kde je v Písmu napsáno, že jsou tu tak důležité přírodní zákony, které musí poslouchat vždy i sám jejich dárce – Hospodin? Nikde.

250. Elíšovo věštění:

2. Kr 6,8-12:

Problém:

Šlo jistě o něco opět jako vyzvídání vojenských tajemství přirozeným způsobem. Žádné prorocké zázraky se prostě neděly ani nedějí!

Řešení:

Zde se zjevně setkáváme s mocnou prorockou mocí. (žel často oproti plácání dnešní většiny proroků, kteří jen tak utěšují prázdnými slovy nebo napomínají tímtež, ale bez moci).

251. Neviditelné vojsko:

2. Kr 6,14-23:

Problém:

Kdo by dneska věřil takové zkazce a báchorce o neviditelném Božím vojsku.

Řešení:

Nejde snad o to, čemu věří kupříkladu filosofové nebo moderní věda, ale o to, k čemu nás vyzývá Bůh, abychom tomu věřili.

252. Aramejské vojsko táhlo?:

2. Kr 6,23-24:

Problém:

Hle, jak nápadný rozpor ve dvou následujících verších. Nejprve, že aramejské loupežné hory již znovu do izraelské země nepřitáhly a dál se hned mluví o tom, že ano!

Řešení:

Ve verši 24., tom následujícím je výslovně řečeno, že se to stalo později. ČEP tu má zavádějící slovo o tom, že hordy nevpadly nikdy, ale patří tam slůvko znovu, které zde naznačuje blízký časový úsek.

253. Potrestání kapitána krále:

2. Kr 7,1n:

Problém:

Proč dobrý Bůh trestá pomocníka krále za prostořekost vůči prorokovi, či snad malou jeho víru, smrtí?

Řešení:

Nikde však není napsáno, že zemřel opravdu za trest. Možná však opravdu byla takto potrestána jeho nevěra v Boží moc.

254. Samaří zázračně zachráněno:

2. Kr 7,3-7:

Problém:

Zase nějaký velký zázrak. To se to těmi zázraky v Bibli nějak moc hemží!

Řešení:

Ano, hemží, ale to neznamená, že Bible není pravdomluvná, spíše naopak lze očekávat, že pokud je Bůh tím, za koho se v Bibli prohlašuje, že bude neustále konat zázraky. Koná je stále, jen žít vírou.

255. Eliáša lže:

2. Kr 8,7-15:

Problém:

Eliša přece věděl, co se stane, ale navedl Chazaele ke lži ohledně uzdravení svého pána.

Řešení:

Vlastně jen řekl Chazaelovi, aby zalhal, ale i to neřeší problémy okolo učení o mluvení pravdivé svědectví. Fakt je ten, že Eliáša zalhal a to určitě na základě Božího vedení, byl to přece prorok a dělal to, co měl. Vezměme to při své úzkoprsé teologii raději na vědomí. Lhát se totiž někdy i smí.

256. Pochvala od Hospodina za mstu:

2. Kr 10:

Problém:

Proč musí ten dobrý, údajně dobrý Bůh, neustále schvalovat a dokonce chválit vraždy a mstu? (srov. v. 10,30).

Řešení:

Opět by se dalo povědět, že šlo o válečný konflikt, kdy je na místě jednat s jinou morálkou, než jindy. Dále je třeba poukázat na to, že Bůh neměl zájem protěžovat modlářství Achabova domu a potrestal ho skrze člověka. A konečně: V současnosti žijeme v čase milosti, kdy se už neúčastníme mstění.

257. Dítě králem:

2. Kr 12,1+další podobné případy

Problém:

Jak mohl být králem sedmiletý Jóáš?

Řešení:

Samozřejmě, že nic rozhodovat moc nesměl a nemohl. Jen vládl jakoby deklarativně, jen na oko a pro svou budoucí kariéru. Místo něj politiku řídil někdo jiný, možná kněz Jójada o kterém je v textu dále řeč.

258. Mrtvola Eliši křísí z mrtvých:

2. Kr 13,20-21:

Problém:

Jak se mohlo přihodit něco takového, že mrtvý uzdravil svými kostmi mrtvého. A není to snad důkaz, že mají pravdu katolíci se svou úctou k ostatkům svatých?

Řešení:

Stal se opět mocný zázrak. S katolíky je to však zcela jinak, než tehdy v čase Elišy. Jejich úcta k ostatkům svatých je veskrze jen a jen

modloslužbou a nic dobrého na ní není. Elišovým kostem se nikdo neklaněl.

259. Hospodinovy Lvi:

2. Kr 17,24-28:

Problém:

Lev si jistě dělá, co sám chce a nebude se tázat Hospodina. Jde o lidovou zkazku a ne o Boží slovo.

Řešení:

Pak bychom také neměli věřit tomu, že promluvil v ráji had, že oslice mluvila a nakonec bychom došli i k tomu, že i Hospodin nemluví.

260. Záchrana Jeruzaléma od Asyřanů:

2. Kr 19,32-37:

Problém:

Jistě nešlo o žádný Boží zázrak, ale o normální morovou ránu.

Řešení:

Podivně načasovaná morová rána, nemyslíte? Hospodin je tím, kdo může dát i život i jej vzít.

261. Bůh mění svoji vůli:

2. Kr 20,1-7:

Problém:

Není přece „biblické“, ale by neplnilo pravé prorocké slovo!

Řešení:

Negativní, zejména negativní prorocké slovo se vždy splnit nemusí, pokud je tu někdo, kdo se začne přimlouvat za změnu Boží vůle. Tak se stalo i tehdy.

262. Uzdravení z rakoviny skrze fíky?:

2. Kr 20,7:

Problém:

Je jasné, že takto to nemohlo fungovat, aby se král uzdravil na základě přiložení fíků na vřed. Opět je to lidová pověra, která se dostala do Bible.

Řešení:

Hm, přece není řečeno, že fíky uzdravily krále přirozeným způsobem. Pouze sloužily jako nástroj Boží moci.

263. Navrácený stín:

2. Kr 20,8-11:

Problém:

Není možné, aby se zastavil a vrátil stín na slunečních hodinách. Muselo jít o nějaký podvod, přece by to znamenalo, že se zastavilo a vrátilo na obloze i Slunce?

Řešení:

To se však již v minulosti stalo za bojovníka a soudce Jozua v 10. kapitole jeho knihy se o tom jasně píše. U Boha není nic nemožného.

264. Nalezení knihy Zákona:

2. Kr 22,8-13:

Problém:

Pokud by toto byla pravda, pak by to vlastně znamenalo, že Židé dlouho vůbec neznali a neměli přístup k Zákonu? Jak to tedy tehdy bylo?

Řešení:

Ano je silně nepravděpodobné, aby Židé žili bez znalosti Zákona jako celku, nebo jen bez znalosti například Deuteronomia, jak se tomu učí v klasické teologii, že právě tuto knihu Zákona velekněz tehdy našel v chrámě a předal ji králi. Spíše šlo o to, že tu byl nějaký svitek Božího slova, který velmi jasně krále oslovil, nevíme o něm nic bližšího. Možná vůbec se nedochoval do dnešní doby.

265. Žena jako prorokyně?:

2. Kr 22,14-15+1.Tm 2,12:

Problém:

Písmo přece zapovídá, aby žena vyučovala, a zde čteme, že prorokovala!

Řešení:

V 1. Tm 2,12 je slovo o jisté konkrétní jedné feministické ženě, ale ne o ženách obecně. Je teologicky jasně prokázanou skutečností, že ženy v církvi mohou učit.

266. Splněné proroctví:

2. Kr 23,15-16+1. Kr 13,2:

Problém:

Budiž Bůh předpověděl tyto události, ale jak mohl dávný prorok znát i jméno krále, kterým byl Jóšijáš? To přece Hospodin nečiní, aby zjevoval takové detaily.

Řešení:

Existuje dvojí vysvětlení. První, pro mne pravděpodobnější, je to, že autor 1. Královské knihy, žil již po těchto událostech a tak tam vložil královo přesné jméno. Druhým vysvětlením je to, že Bůh opravdu předpověděl přesně i jméno krále. Biblické je obojí.

267. Zbytečné rodokmeny:

1. Pa 1-9:

Problém:

Kdyby Bible byla opravdu Boží slovo, tak by nemohla obsahovat takové množství zbytečností, takové nudné rodokmeny, které člověku nejsou vůbec na nic!

Řešení:

Právě proto, že Bible je pestře psaná kniha, kniha plná zázraků i věcí zcela obyčejných je pro mne daleko víc věrohodná. Rodokmeny v ní

mají dvojí účel. Kdysi byly opravdu moc užitečné pro zjišťování původů jednotlivých Židů. Dneska možná cvičí trpělivost těch věrných čtenářů Bible, kteří si ji na tolik váží, aby v ní nic nepřeskakovali. (ale to byl jen vtip).

268. Paralelní oddíly v knihách Paralipomenon:

1. Pa, 2. Pa+2. S, 1. Kr, 2. Kr:

Problém:

Z jakého důvodu jsou někteří příběhy a slova naprosto stejně zdvojená?

Řešení:

Ber to jako Boží vůli vzhledem k tomu, že knihy Paralipomenon obsahují i mnoho látky navíc a měly být zahrnuty do biblického kánonu.

269. Zákaz lékařské vědy?:

2. Pa 16,12:

Problém:

Vyznívá to pro lékařskou vědu dost špatně. Tak žádné vedení rukou lékařů Hospodinem, ale zákaz lékařské vědy?

Řešení:

Možná by neškodilo v této věci se víc zajímat o tento text, než o víru v moc pohanské vědy. Ale je pravda, že lékaře toto místo nezakazuje, pouze nevěru v Hospodina, za níž se má chodit nejprve o uzdravení.

(dlužno dodat, že tehdy zajisté nešlo o lékařskou objektivní vědu, ale spíše vědy okultního léčitelství!).

270. Hrdost, či pýcha?:

2. Pa 17,6:

Problém:

Máme si z Jóšafata brát v této věci příklad, když se o něm mluví jako o hrdém králi?

Řešení:

Ano máme, vždyť i prorok Jeremjáš jasně učí, že se máme chlubit tím, že známe Hospodina! (Jr 9,22-23).

271. Podivná bitva:

2. Pa 20,20n:

Problém:

Písmo zde učí nevyřlované nesmysly. Vlastně nám tvrdí, že válka se dá vést pouhými chválami Hospodina a to bez boje!

Řešení:

Není to jistě návod jak vést světské bitvy, ale pro Boží lid jde o významné ponaučení. Žádný rozpor bych v tom neviděl.

272. List od Elijáše?:

2. Pa 21,12:

Problém:

Dá se snadno zjistit, že v čase vlády krále Jórama, o kterém je zde řeč, byl již prorok Eliáš v nebi a nemohl tedy posílat žádné dopisy.

Řešení:

Ano, osobně nemohl. Ale mohl tak činit buď předem v nějakém prorockém listě určeném k odeslání až v budoucnosti, nebo, což je daleko víc pravděpodobné, jde jen zde o označení Eliášovy prorocké školy. Tedy list byl napsán jeho jménem a v jeho autoritě. Opět nejde o žádný neřešitelný rozpor.

273. Opustil Hospodin věrného krále?:

2. Pa 32,31:

Problém:

V Žalmu 9,11 je napsáno, že Hospodin neopouští ty, kteří ho hledají, takových míst je více. Co znamená zde zmínka o tom, že Bůh krále Chizkijáše opustil jen proto, aby vyzkoušel vše, co bylo v jeho srdci?

Řešení:

Z Bible nevíme o tomto čase mnoho, ale dá se usuzovat, že tehdy Chizkijáš žil v nevěře a hříchu. Bůh ho tedy opustil na základě jeho hříšnosti. Hospodin neopouští jinak své věrné, leda Krista opustil pro nás a místo nás.

274. Rozpor ve věku Jójakína:

2. Pa 36,9+2. Kr 24,8:

Problém:

Je tu zjevný rozpor. 2. Pa udává věk 8 let a 2. Kr věk 18 let!

Řešení:

Ano, pokud porovnáváme mezi sebou pouze masoretský standardní text tak je tu přesně tento rozpor. Ale je otázkou, zdali, například v některých rukopisech Septuaginty (LXX), kde je v 2. Pa, věk rovněž 18 let, se nezachovalo znění původnější. Rozpor tu sice je, ale ne naprosto přesvědčivě ve všech hlavních rukopisech současnosti. A ono jde i tu o znění originálu, který nám žel nebyl dochován.

275. Velmi starý Mordokaj?:

Est 2,5-6:

Problém:

Ale to by mu v ten čas muselo být nejméně 120 let!

Řešení:

To mu asi tolik opravdu nebylo. Verš se dá snadno vysvětlit tak, že Mardokaj byl přestěhován skrze své otce.

276. 23 m vysoká šibenice:

Est 5,14:

Problém:

Dle velikosti tehdejšího lokte by onen kůl pro Mordokaje měl mít kolem 23 m! To je asi naprostý nesmysl. Tak vysoké stromy ani nerostou.

Řešení:

Kůl si není třeba představovat tak vysoký celý. Mohl stát na nějakém podstavci, ale je též dost pravděpodobné, že mohl být smontován z více dřev menší délky.

277. Genocida od Židů:

Est 8,9-9,16:

Problém:

Je jasné, že Židé se tu museli bránit, aby si zachránili své vlastní životy. Proč však útočili na své nepřátele?

Řešení:

Možná to opravdu dělat neměli dle našich měřítek svatosti. Ale tehdy byla opravdu doba msty a doba oko za oko, zub za zub.

278. Absence Božího jména v knize Ester:

Est:

Problém:

Proč máme brát vážně knihu, ve které ani jednou není slovo Bůh?

Řešení:

Protože jde o inspirované Boží slovo. Nezáleží přitom na tom, zdali výslovně uvádí Boží jméno, Boha. Stačí, že nabádá k víře v Boží ochranu svého lidu. Podobně i my můžeme žít svou víru, aniž v každé větě říkáme „Bůh“.

279. Spojenectví Boha se Satanem?:

Jb 1,6n:

Problém:

Jób byl trápen od Ďábla, ale na Boží schválení. Jak se to slučuje s učením Ž 94,20, kde je zapsáno, že Bůh se nespojí s trůnem zhouby?

Řešení:

Ano, je zde jakoby určitý rozpor. Musíme brát teologicky zřetel na obě dvě místa. Což vlastně znamená brát je naprosto na sto procent obě vážně. Bůh se nespojí a nespojuje se Satanem, ale naslouchá jeho argumentům vůči lidem a tak nějak jak to vidíme na počátku knihy Jób mu dovoluje uplatňovat zákazonosnou moc. Ne, nelze v tom násilně hledat rozpor.

280. Kdo to byli Boží synové?

Jb 1,6:

Problém:

A patřil mezi ně i sám Satan, nebo přišel navíc? Nešlo náhodou o něco jako rodinu Pána Boha? Bůh má přece svého jediného Syna, možná...?

Řešení:

V této věci jsou teologové poměrně jednotní, že šlo o anděly, dobré anděly, tak jako jinde (Jb 38,7). Co se týče „Boží rodiny, tak slovo rodina Boží je v NS, ale ve zcela jiné, než pokrevní souvislosti.

281. Proč mohl Satan na Jóba žalovat?:

Jb 1,6n:

Problém:

Proč mohl na velmi bezúhonného a hodného Jóba žalovat Satan? Neprovinil se přece jen v něčem Jób?

Řešení:

Překračuje rámeček této knihy o tom říci vše podstatné. Základní pravda je ta, že Bůh to dovolil, že Jób byl opravdu bezúhonný a že pokud se přece jen drobnostmi proviňoval, tak činil pokání.

282. Jobovy děti:

Jb 1,18-19:

Problém:

Budiž Jóba zkoušel Hospodin, ale co jeho deset dětí? Proč ty musely zemřít?

Řešení:

To nevíme, ale nemusíme vědět zcela všechno. Co však víme o tomto učení je to, že pokud zemře člověk mlád, je to mimo Boží základní vůli. (srov. Ef 6,1-3!). Také je zajímavé, že jeden Jóbův

nerozumný přítel Bildad vyslovil domněnku, že děti zemřely pro své hříchy (Jb 8,4).

283. Sebeproklínání Jóba:

Jb 3,1n:

Problém:

Jestliže byl Jób takový duchovní velikán, jak se o něm mluví, proč sám sebe proklínal?

Řešení:

Ano, zde je nutno říci, že správně se nezachoval, ale kdo na jeho místě by takové trápení snesl beze slov?

284. Stejně si za všechno Jób mohl sám!:

Jb 3,25-26:

Problém:

Jób se tedy velmi bál o Boží ochranu a svoji budoucnost a jistě za tuto nevěru byl Pánem Bohem potrestán! Tyto dva verše o jeho obavách jasně hovoří!

Řešení:

Kdyby šlo o vážné strachy a obavy nevěry, jistě by se Jóblem Bůh nechlubil před Satanem! Jób byl bezúhonný a pokud vyslovil v zoufalství tuto větu, je třeba se podívat i na jinou jeho větu mluvící přesně opačně! (Jb 30,26).

285. Co odplata spravedlivému a hříšníkovi?:

Jb:

Problém:

Tradiční učení kritizuje Jóbovi přátele za to, že si mysleli, že dobrý člověk obdrží už zde na zemi od Boha dobré a zlé zlé. Ale není to nakonec pravda?

Řešení:

Jen částečně je to pravdivé učení, rozhodně právě kniha Jóbova nás učí tomu, že to není pravda celá, že jsou ve hře i síly Satana.

286. Jób není historickou postavou:

Jb:

Problém:

Mnoho teologů se přiklání k učení, že kniha Jób za sebou vůbec nemá historickou skutečnost, ale že jde o drama, smyšlenku, které nám má co sice povědět, ale nikdy se vlastně takto nestalo.

Řešení:

I smyšlená podobenství a příběhy k nám mohou promlouvat. V knize Jób však nenacházíme žádný důvod pro to, abychom ji považovali za nehistorickou. Kniha proroka Ezechiele počítá s Jóblem jako s historickou postavou. (Ez 14,14!).

287. Kdo zaznamenal řeči Jóbových přátel?

Jb:

Problém:

Kniha Jób obsahuje velmi podrobné řeči Jóba a jeho přátel. Kdyby příběh byl skutečný? Jak je možné, že kdosi věděl, co si tak podrobně spolu tito lidé povídali?

Řešení:

Pokud věříme naprosté autenticitě těchto Jóbových promluv (a jeho přátel) musíme najít nějaké technické vysvětlení. Například se nabízí to, že Jóbovi přátelé i Jób sám si své promluvy nejprve vždy sepsali a pak je mezi sebou pronášeli. (proč by to tak nebylo možné, když kniha je rozčleněna právě touto formou: promluva Jóba, přítele, Jóba, přítele, Jóba atd.?). Jiné ještě přijatelné vysvětlení je to, že kniha odráží pouze hlavní smysl řečí přátel i Jóba, ale ne jejich doslovný přepis.

288. Chybějící Sófarova třetí promluva:

Jb:

Problém:

Dva přátelé Jóba, Elifaz a Bildad, promlouvají třikrát, ale poslední z nich Sófar jen dvakrát. Asi se nám poslední promluva Sófara ztratila.

Řešení:

Ano, mohlo to být i takto, vždyť mnoho nesvatých, ba dokonce svatých slov se nedostalo k nám do současnosti. Vůbec nic duchovně špatného by to neznamenalo. Další řešení by bylo to, že se tím podtrhuje historicita příběhy, kdy Sófar už neměl čas na svou poslední

promluvu, kdy se tak jen ukazuje, že příběh není drama, divadelní hra, ale skutečný příběh ze života.

289. Proč máme v Bibli lživá slova, tolik slov, Jóbových přátel?:

Jb:

Problém:

Protože Pán Bůh nakonec odsoudil řeči Jóbových třech přátel, tak my dneska je nemáme naprosto na nic, protože z nich nevíme, co je dobrého a co je zlého. Jsou to nespolehlivá slova v našich Biblích.

Řešení:

Alespoň vidíme, jak mluví hloupí náboženští tlachalové.

290. A co čtvrtý Jóbův přítel Elíhů?

Jb 32-37:

Problém:

Nevíme, zda i on mluvil špatně, nebo dobře?

Řešení:

Jelikož není výslovně jmenován mezi těmi třemi jinými přáteli, kteří potřebovali odpuštění a vyloženě se i jinak vyčleňuje a distancuje od jejich slov, je záhodno jeho slova chápat jako slova v Boží autoritě a moudrosti.

291. A co Jóbova samospravedlnosti?

Jb 27,5+mnoho dalších jeho slov

Problém:

Jestliže byl Jób bezúhonný, jak mohl o sobě smýšlet tak samospravedlivě, že ve skutečnosti vůbec na sobě nemá hřích?

Řešení:

Není to snad nesmyslná otázka? Pokud opravdu byl spravedlivým a bezúhonným člověkem, jak jej viděl i sám Hospodin, proč by nesměl bránit svou bezúhonnost?

292. Jóbovo těžké předsevzetí ohledně žen:

Jb 31,1:

Problém:

Jób na sebe patrně měl nějaké divné požadavky, nebo zde Boží slovo zaznamenává čistou svou vůli ohledně mužské sexuality? Vždyť by to znamenalo nesmět se ohlédnout za pěknou dívkou!

Řešení:

Zaprvé: Jób nebyl již svobodný, aby se svobodně mohl ohlížet za pannami. Mohl jistě mít v této věci ovšem i poněkud upjaté a zákonické požadavky, tak jako ne všechno z jeho úst je v knize Jób vhodné k následování. My máme svobodu obdivovat krásu dívek a žen.

293. Jób spravedlivý otrokář?:

Jb 31,13:

Problém:

Jak mohl mít spravedlivý Jób otroky a otrokyně?

Řešení:

Právě tento verš mluví o tom, že pokud je měl, tak s nimi velmi pěkně nakládal. Neučme se ze všech věcí od StS Jóba.

294. Elíhu odhaluje Jóbův hřích, hříchy:

Jb 34,36-37:

Problém:

Je tu zjevný rozpor, pokud Elíhu byl člověk rozumný a mluvil Boží slova, zde evidentně mluvil zcela ve stejném duchu jako tři nemoudří Jóbovi přátelé, když obviňoval Jóba z nějakého jeho hříchu a nevěrnosti. Nebo měl pravdu?

Řešení:

Ano, měl pravdu, protože Jób zhřešil tak jako každý člověk hřeší, byť v zásadě byl Jób bezúhonný, nebyl v každém ohledu naprosto bez nejmenší poskvrnky. Hřích nevěry, o kterém je tu také řeč pak je hříchem kdy přestal naplno ve svém trápení důvěřovat v Boží lásku i moc. Ano Jób zhřešil, ale toto nebyl důvod, proč na něj přišlo jeho utrpení, to by odporovalo celému zbytku Jóbovy knihy.

295. Mluví Hospodin copak z vichřice?

Jb 38,1+1. Kr 19,11-13:

Problém:

Klasická teologie správně učí, že Bůh jako k Elijášovi i k nám mluví tichým a jemným hlasem ne moc hlasitě. Proč zde čteme, že promluvil k Jóbovi z vichřice

Řešení:

Ale to jste nečetli pozorně příběh o Elijášovi, kde se také nachází oheň a vítr. Navíc, proč by Bůh k Elijášovi nemohl mluvit tiše a k Jóbovi zcela jinak. Ti, kdo mluví v souvislosti s Božím promlouváním o tichém a jemném hlasu, tak ti většinou mají na mysli, že Bůh mlčí a nemluví vlastně zřetelně vůbec.

296. Mytologické obludy v Bibli:

Jb 40,15n:

Problém:

Jsou zde hned dvě: Nějaký behemót a pak livjátan! Nikdo je nikdy neviděl!

Řešení:

Nemusel je nikdo nikdy vidět, protože Bůh se může přirovnávat i k mytologickým zvířatům, nebo o nich hovořit. Zde však je docela možné, že nám Bible zanechala zprávu o dinosaurech.

297. Jóbova dlouhověkost:

Jb 42,16:

Problém:

Další divný údaj o věku člověka. Jób poté, co zplodil vlastně 20 dětí!!!, žil ještě dalších 140 let!

Řešení:

Jób patrně žil v době, kdy se lidé běžně tak vysokého věku dožívali, někteří teologové myslí na to, že patřil k onomu předpotopnímu pokolení z 5. kap. Gn.

298. Žalmistovo pohrdání:

Ž 15,4:

Problém:

Copak my Boží lid máme kýmkoli pohrdat? Máme všechny lidi mít rádi a vážit si jich.

Řešení:

Ano, máme všechny lidi milovat, ale vážit si nemáme těch, kdo jsou bezbožní. Přijmi učení Bible místo učení humanismu.

299. Věčný život krále Davida?:

Ž 16,10:

Problém:

Jak je možné, že David mluvil o svém věčném životě, když Petr o něm prohlašuje, že jeho hrob tu máme do dnešního dne? (Sk 2. kap.)

Řešení:

Jistě myslel na svůj věčný život, podobně jako my na něj myslíme dnes. Jde tu navíc o proroctví o PJK a také o důkaz, že i StS lid věřil na vzkříšení těla.

300. Primitivní představa o slunci chodícím po obloze:

Ž 19,5-6:

Problém:

Copak nejde o jasný důkaz toho, že věda jasně dokázala nepravdivost Bible, byť třeba jen ve věci přírodních věd?

Řešení:

Jde přece o jasný poetický obraz, nikdo netvrdí, že sluníčko má na obloze stan a i dávný král David by byl hloupý, kdyby si toto takto doslova myslel!

301. Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?

Ž 22,2:

Problém:

David se cítil být opuštěn Bohem, snad i byl. To přece takto nemohlo to být Boží vůlí.

Řešení:

Ne všechno, co žalmisté prožívali, bylo Boží vůlí! Často prchal král David před svými nepřáteli a také si o tom nemyslíme, že to byla Boží vůle. Navíc zde jde evidentně o proroctví o Kristu, kterého opustil jeho nebeský Otec na kříži.

302. Žil David bezúhonně?:

Ž 26:

Problém:

David přece jasně nebyl vždy dobrý král! Zhřešil s Bat-šebou. Zabil Urijáše a jistě byl člověk jako my všichni plný hříchů.

Řešení:

Není zde řečeno, kdy David tento žalm vyslovil, možná ještě před svým pádem do hříchu cizoložství a vraždy. Ale i kdyby až později, Bůh je ten, kdo odpouští a nevzpomíná více. Podobné výroky nás mají vést k tomu, abychom si nemysleli, že musíme hřešit.

303. Neznalost Davidova chudoby:

Ž 37,25:

Problém:

Neučí snad totéž divná a krutá teologie prosperity, když učí, že spravedlivý člověk nemůže být chudý?

Řešení:

Zaprvé: David zde jen konstatuje, že neviděl žebrajícího spravedlivého a ne, že to je Boží zaslíbení. Dále je nutné chápat, že opravdu některá Boží požehnání v Bibli se týkají i hmotného blahobytu. Proč se někde třeba v Africe hromadně neplní, je otázkou prokletí dané země.

304. Utrpení, které si člověk nezasloužil:

Ž 44,10n:

Problém:

Ve verši 18. je přece výslovně řečeno, že tito lidé trpěli, ačkoli na Boha nezapomínali. Šlo tedy o nespravedlivé utrpení.

Řešení:

Dle kontextu i výkladu Pavla tohoto místa v Ř 8. kap. jde zjevně o utrpení pro víru, kterého nás Bůh ne vždy zbavuje, ba často naopak.

305. Kdo byl onen Bůh?:

Ž 45,7-8:

Problém:

O kom je tu řeč? Vždyť žalmista nemohl mít křesťanské učení o Mesiáši jako Bohu?

Řešení:

Proč ne? Měl takové učení.

306. Pověry v Bibli, hadi s ušima:

Ž 58,5-6:

Problém:

Hadi určitě nemají uši! To je z přírodovědy jasná věc. Nemohou si je tedy zacpávat.

Řešení:

Však by neměli ani ručičky, aby si je zacpávat jako tato hluchá zmije mohli! Zjevně jde o báseň a ne o přírodopisný popis.

307. A co ten zaříkávač?:

Ž 58,5-6:

Problém:

My přece nevěříme na to, že jakékoliv zaklínání hadů, nebo i lidí funguje! Proč je to tedy v Bibli?

Řešení:

Opět jde o poezii, která neříká, jak to doopravdy na světě a v duchovním světě chodí. Ale okultismus má také reálnou moc, nejen z podvodu!

308. Směl David jíst tuk?:

Ž 63,6+Lv 3,16-17:

Problém:

Obě místa jsou si v jasném rozporu. David říká, že jí tuk, ale Zákon to zakazuje. (říká to přece pod Boží inspirací, ne jako hříšník, říká to v Bibli).

Řešení:

David jistě dodržoval vzorně Boží Zákon a tak žádný tuk nejedl. Zde v žalmu 63,6 jde o obraz nasycení tím nejlepším, co patří vyvoleným. Není tu tedy žádný rozpor.

309. Prokletí až do pekel:

Ž 69,27-29:

Problém:

David tu nejenže přeje svým nepřátelům smrt, ale přeje jim dokonce věčné zahynutí! To je tedy opravdu opravdu naprostá zvrácenost.

Řešení:

David zde promlouvá na místě Boha, jako prorok, který ví, co si tito jeho nepřátelé ve skutečnosti zaslouží.

310. Čí modlitby jsou Žalmy:

Ž 72,20:

Problém:

Je zde jasně napsáno, že končí vlastně druhá kniha Žalmů, ale výslovně žalmů Davidových, ale hned předchozí žalm je žalm Šalomounův!

Řešení:

Žalmy byly už v pradávném Božím lidu chápány jako Davidovy, ale nemyslelo se to se vším všudy doslova.

311. Kdo jsou bohové?:

Ž 82,1n:

Problém:

Ježíš toto slovo vlastně odbývá a nevysvětluje, co znamená, jen jakoby mlží. Nevíme, o kom byla řeč. Jistě ne o skutečných bozích?

Řešení:

Jsou míněny pohanské modly. Nikoli lidé. Natož Bohové s velkým „B“.

312. Přehnaná slova o Boží ochraně!

Ž 91:

Problém:

Doslova je tu zapsáno, že žádná pohroma se k tvému stanu nepřiblíží a že bude-li válka, tak člověka nezasáhne žádná střela. (vedle však mohou lidé padat po deseti tisících!).

Řešení:

Máme mocného Boha, který i toto zaslubuje svému věrnému lidu. Což neznamená, že by toto zaslíbení naplnil vždy.

313. Zlořečení cizí modlitby:

Ž 109,5-7:

Problém:

David si zde přeje, aby něčí modlitba, patrně jeho nepřítele, mu byla počtena za hřích! To přece je nepěkné přání v Bibli.

Řešení:

Ovšem plně ve shodě i s učením NS, protože jsou hříšné modlitby! Opravdu je možné se hříšně modlit, třeba za špatné věci, nebo se špatnými motivy. Tak není třeba toto slovo vysvětlovat poukazem na StS provizorní stav věcí.

314. Žalm 112. jako učebnice teologie prosperity:

Ž 112:

Problém:

Copak to není vodou na mlýn falešné teologii prosperity, když je tu napsáno, že spravedlivý má bohatství a mění ve svém domě? (v. 3.)

Řešení:

Není ovšem v tom zdaleka osamocen! Například hned v 1. žalmu je přece napsáno: „Vše, co podnikne, se zdaří.“ V anglických překladech je tu výslovně slovo: „bude prosperovat.“ Už to je tak, že Bůh chce dávat i hmotné požehnání svému lidu, což neopravňuje falešné učitelé prosperity, aby šli po penězích.

315. Smělé žalmistovo vyznání ohledně smrti:

Ž 118,17:

Problém:

Copak se toto slovo splnilo, že žalmista nakonec nezemřel?

Řešení:

Tu je míněna samozřejmě předčasná smrt, ale také jde o proroctví o Kristu a nás, kteří budeme s ním vzkříšeni.

316. Proč taková skepse v krásném žalmu?:

Ž 119,176:

Problém:

Cituji: „Bloudím jako ztracená ovce – hledej svého otroka, vždyť jsem na tvé příkazy nezapomněl!“

Řešení:

Pocity jsou přece někdy smíšené i u věrných Božích lidí.

317. Blahoslavený, kdo vezme tvé děti a roztříští je o skálu:

Ž 137,8:

Problém:

No coment!!!

Řešení:

Jde o projev nenávisti ve StS, který my nemáme držet jako svou víru a názor na život. Dá se částečně objasnit tak, že se zde vylévá hněv proti těm, kteří prováděli genocidu na Božím lidu. Ale je to důkazem i toho, že StS mluví provizorní řečí a křesťan již pod ní nemůže být!

318. Nenávist k nepřátelům:

Ž 139,21-22:

Problém:

Je tu jasné nabádání Bible k nepřátelství k lidem! Dokonale to vyznívá tak, že jde o slovo nadčasové.

Řešení:

Ano, opravdu tu jde o prorocké slovo, nadčasové slovo o tom, že je třeba nenávidět Satana. Tak je třeba tyto dva verše číst.

319. Tanec:

Ž 149,3; Ž 150,4:

Problém:

Není vhodné, aby se v církvi dneska tancovalo! Jde o zcela světský projev.

Řešení:

Už král David tančil před schránou smlouvy. V církvi se smí jistě i tančit, tedy radovat se pohybem.

320. Výklad knihy Kazatel:

Kaz:

Problém:

Knihy kazatel je přeplněná skepsí i mnoha divnými neduchovními výroky. Patrně ji Šalomoun napsal ve stavu naprostého odpadnutí od Hospodina.

Řešení:

Klíčové je slovo o tom, že to, co se zde popisuje je „pod sluncem“, tedy na tomto světě, bez Boží přítomnosti a Božího požehnání a vedení. Proto je to také marností nad marnostmi. Jinak je vhodné tuto knihu číst s touto myšlenkou a nevykládat ji svévolným způsobem.

321. Peníze vyřeší všechno!:

Kaz 10,19:

Problém:

Jak mohou peníze vyřešit všechno, byť jen na této zemi? Není to prostě pravda.

Řešení:

Jde o špatný ČEP. V ČSP je tento verš přeložen jinak: „Peníze pak dají na všechno odpověď.“ A ve vysvětlivce je pak dobré objasnění tohoto verše: „Možno chápat negativně (lidem jde především o peníze) nebo pozitivně (lépe pracovat a investovat, než se přejídat a popíjet víno).“

322. Epilog knihy Kazatel:

Kaz 12,9-14:

Problém:

Jistě byl dopsán nějakými zbožnými lidmi později. Obsahuje totiž zbožnost, kterou kniha Kazatel nemá.

Řešení:

To však je pouhá domněnka. I kniha Kazatel jinde má hluboké myšlenky a zbožnost.

321. Píseň písní jako pornografie:

Pís:

Problém:

Tato kniha obsahuje milostnou erotickou poezii a není vhodná pro čtení mládeži. Ale snad ani vůbec Božímu lidu, vždyť popisuje i pohlavní orgány ženy!

Řešení:

Není však v žádném případě vulgární, natož neduchovní, protože i sex patří, právě pro toho, kdo věří v inspirovanost i této knihy k darům od Boha včetně opěvování krásy ženy v celé její nahotě.

322. Bude nebo nebude Milénium?:

Iz 2,1n:

Problém:

Mluví se zde o ukončení všech válek, ale Ježíš nás přece varuje, že války přijdou.

Řešení:

Toto slovo se týká až času po druhém Ježíšově příchodu. Tehdy už války nebudou.

323. Boží pohled na krásu žen:

Iz 3,16-24:

Problém:

Je snad zdobení žen prokleté a zlé?

Řešení:

Nic takového v našem textu nestojí. Text kritizuje pýchu a pohanské amulety sijónských dcer.

324. Kdo jsou serafové?:

Iz 6,2n:

Problém:

Víme z Písma o andělech, ale kdo jsou tyto bytosti?

Řešení:

I tentokrát se hodí poznamenat, že nemusíme vědět zcela vše. Patrně jsou nesmírně blízko samotnému Bohu.

325. Dívka nebo panna?:

Iz 7,14:

Problém:

Jak má znít správný překlad tohoto verše. Matouš mluví o panně, ale biblisté upozorňují na skutečnost, že výraz znamená mladou dívku, bez ohledu na její panenství.

Řešení:

Má znít dívka. V NS se prorocky vychází ze Septuaginty, která zde použila překladu panna.

326. Veřejná soulož?:

Iz 8,1-3:

Problém:

Jak je možné mít svědky na poznání své ženy?

Řešení:

Samozřejmě šlo o jednání ve vší cudnosti. Svědci věděli o tom, že žena prorokova otěhotní, ale nic víc neviděli.

327. Vlk pobývá s beránkem:

Iz 11,5-9:

Problém:

To přece není možné, divoká zvířata zůstanou navždy divoká a hadi budou vždy nebezpeční.

Řešení:

Toto slovo se týká také až doby po druhém Ježíšově příchodu.

328. A co bazilišek?

Iz 11,8:

Problém:

Bazilišek je mytologické zvíře a v Písmu nemá co dělat.

Řešení:

Výraz existuje v ČEP, ale je sporné co znamená. ČSP má zde zmiji. Bazilišek však se v Písmu vyskytuje jinde a znamená mytologického hada, velmi jedovatého, který v Písmu slouží k vyjádření zla, až Dábla samého.

329. Proroctví o pádu Babylona:

Iz 13:

Problém:

Nebyl tento text náhodou napsán jako falešné prorocké slovo až po jeho splnění? Takto to běžně vysvětluje liberální teologie.

Řešení:

Bůh je vševědoucí a my víme, že Izajáš žil před dobou, kdy padl Babylón.

330. Satan nebo král babylonský?:

Iz 14:

Problém:

Klasický výklad učí, že je tu řeč o Luciferovi, Satanu, ale to přece v textu nikde výslovně nestojí, že jde o Satana?

Řešení:

Na druhou stranu babylonský král patrně nespadol z nebes (v. 12.), že ano? Celý oddíl je proroctvím jednak proti babylonskému králi, ale daleko víc o Luciferovi, Ďáblu.

331. Zaslíbení trojkoalice Egypt, Asýrie, Izrael:

Iz 19,19-25:

Problém:

Jak rozumět tomuto velmi konkrétnímu politickému proroctví, které se zjevně ještě nenaplnilo?

Řešení:

Dle mého poznání se politicky také nikdy nesplní, protože se naplní duchovně a obrazně. Zde se nepopisují konkrétní země, ale návrat a příchod pohanských národů k Hospodinu.

332. Izajáš chodí tři roky nahý a bosý:

Iz 20,1-4:

Problém:

Je zde výslovně uvedeno, že Izajáš chodil tři roky s odhaleným zadkem! To není možné u Božího člověka ani vůbec v civilizaci.

Řešení:

Izajáš jednal na způsobu dávných proroků obrazně a jistě nechodil zcela obnažený. O zadcích se mluví u Božích nepřátel a ne u proroka. Snad měl na sobě pouze minimum oblečení, třeba bederní roušku.

333. Nemilosrdenství pro člověka?:

Iz 26,10:

Problém:

Citujme si toto místo: „Když se udílí milost ničemovi, nenaučí se spravedlnosti.“

Řešení:

Copak to tak nechodí? Pokud my jsme dostali milost v kříži Kristově, pak jedině navíc, gratis, nezaslouženě. Jinak platí, že se nemá plýtvat například s prezidentskou milostí.

334. Vstanou nebo nevstanou mrtví?:

Iz 26,14+19:

Problém:

Verše mluví přesně opačně, první, že mrtví nepovstanou a druhý o tom, že budou vzkříšeni. Jasný rozpor v Bibli v jedné kapitole.

Řešení:

Dle učení Bible budou nakonec vzkříšeni zcela všichni, spravedliví i nespravedliví (Da 12,2!). Z toho jasně plyne, že verš zde hovořící o neprobuzení mrtvých lze chápat jen obrazně v tomto čase jako poukaz na nepřítomnost nového života a požehnání.

335. Lilit?:

Iz 34,14:

Problém:

V ČEP dokonce se na poušti uhostí upír, v ČSP Lilit, démon ženského pohlaví. To jsou přece samé mytologické výmysly.

Řešení:

Ano, upír ani Lilit neexistují, ale nemusí vše, co je v Písmu znamenat přírodopisnou pravdu. Jde o vyjádření pravdy duchovní o naprosté zkaženosti onoho místa.

336. Deuteroinazíš (Druhý Izaiáš)?:

Iz 1-39+Iz 40-66:

Problém:

Téměř všichni teologové se shodují na tom, že druhá část knihy Izajáše je od jiného autora než Izajáše prvního. Je psána jiným slohem a také obsahuje jasné proroctví, jmenovitě cituje jméno krále Kýra, tedy toho Izajáš první nemohl jménem znát.

Řešení:

Souhlasím s tímto rozdělením. Opravdu je to prokazatelně od jiného autora. Mám pro to tři hlavní důvody. První je sloh, zcela odlišný od prvního Izajáše, druhým je ono proroctví o Kýrovi, které je podivně jmenovité a nejsilnějším argumentem je pro mne Iz 64,9-10, kde se mluví jasně o tom, že chrám je již zničen i Judská města! Rozhodně tu nejde o prorocké perfektum. Někomu se to může jevit jako liberalismus,

ale takto bylo zejména ve StS běžné spojovat různé autory do jednoho díla. (srov. Jr 36,32+Jr 26,20!).

337. Bůh tvoří zlo:

Iz 45,7:

Problém:

Jak může dobrý Bůh tvořit zlo?

Řešení:

Třeba tehdy, pokud trestá lidi za jejich viny, stvořil peklo, ano byl to Bůh a ne Dábel. Není v této věci vůbec žádný rozpor. Písmo neví u dualismu ve vesmíru mezi Bohem a Dáblem (silou dobra a zla). I Dábla stvořil Bůh a vládne nad ním.

338. Nesl Kristus naše nemoci?:

Iz 53,4:

Problém:

Učitelé Hnutí víry, např. K. E. Hagin na základě tohoto slova vyučují, že člověk má nárok na uzdravení a to zaručeně vždy, když se spolehne na toto slovo, které je v minulém čase.

Řešení:

Ne, je možné věřit v Kristovu uzdravující moc, ale ne dle učení K. E. Hagina a jemu podobných, kteří překroutili Boží slovo. Bůh zde prorokuje do budoucnosti, ačkoli mluví v minulém čase, což neznamená, že jsme již uzdraveni, ačkoli to nevidíme.

339. Zpřeházenost knihy Jeremjáše:

Jr:

Problém:

Tato kniha je zjevně zpřeházená, nejde v chronologickém pořadí, což se dá hravě zjistit, podle jmen králů v ní uvedených.

Řešení:

Neviděl bych v tom žádný problém, prostě kniha se nám nedochovala v chronologickém pořadí jednotlivých proroctví.

340. Para nebo Eufrat?:

Jr 13:

Problém:

V ČSP je tu přeložena řeka, ke které měl Jeremjáš zajít sice jako Para, což by celý problém vysvětlovalo, (otázku nesmírné vzdálenosti cesty k ní), ale to neodpovídá originálu.

Řešení:

Ano ČSP, tu je zcela zavádějící. Má zde stát Eufrat, ačkoli to zní nelogicky. Je možné, že prorok k řece vůbec nemusel chodit, jen tu zaznamenal příklad od Boha, který se v reálu nikdy neuskutečnil. Proč by to Bůh nemohl takto zaznamenat?

341: Jeremjáš se proklíná:

Jr 20,14-18:

Problém:

To Jeremjáš přece musel zhřešit? Ale jak je možné, že to máme jako Boží slovo v Bibli?

Řešení:

Ano zhřešil ve svém zoufalství neúctou ke Stvořiteli a nevěrou. Proč to máme, jako Boží slovo v Bibli lze snadno vysvětlit poukazem například na hovory Jóbových přátel, které také není Božím slovem, a přesto je Bible Božím slovem.

342. Ezechiellovo kosmické vidění Boží slávy:

Ez 1:

Problém:

Zajisté má pravdu Deniken, který tu vidí létající talíře a kosmickou návštěvu. Vždyť je tu Boží sláva popisována jakoby měla kola, loukotě atd.

Řešení:

Deniken je zcela mimo realitu, pokud se snaží věřit v mimozemšťany. Zde nic tomuto učení, pseudovědě, nenasvědčuje.

343. 390 dnů ležet na jednom boku bez hnutí?:

Ez 4:

Problém:

To by nikdo nemohl nejen vydržet, ale nešlo by to ani technicky provést – Ezechiel by přece musel také chodit na stranu.

Řešení:

V Písmu nestojí, že to také Ezechiel takto žil. Možná to jen chvíli dělal a řekl k tomu ono slovo, že by musel ještě dalších mnoho dní takto ležet, aby naplnil Boží prorockou vůli. Není třeba i zde všemu rozumět. Bůh však nedal nikomu takový příkaz, který by nešel uskutečnit.

344. Pornografická kapitola 16. Ezechiele:

Ez 16:

Problém:

Na rozdíl od Písně písní jsou to vyleženě sprosté výrazy! Fuj, toto nemůže být Boží slovo.

Řešení:

Tomu, kdo je čistý, není nic nečistého! (Tit 1,15). Žádné sprosté slovo není sprosté a zakázané u Boha samo v sobě! Je zlé, v kontextu v jakém se používá.

345. Ezechielův chrám:

Ez 40-48:

Problém:

Bude někdy podle tohoto návodu snad vybudován další Jeruzalémský chrám? A co problémy uvnitř tohoto textu, kdy se zdá, že chrám by nebylo možné v trojrozměrném světě vůbec vystavět?

Řešení:

Ne, žijeme v čase NS a chrámy už nemusíme ani nemáme budovat. Tento text je třeba vysvětlovat duchovně a ne fyzicky jako návod ke stavbě. (je faktem, že by stavba nemohla být ani dle tohoto popisu vytvořena pro vnitřní nelogičnosti).

346. Historické pozadí knihy Daniel:

Dn:

Problém:

Tradiční učení říká, že kniha vůbec nemá historický základ, ale vznikla mnohem později.

Řešení:

Je pravda, že obsahuje příliš podrobná proroctví o době pozdější, tak přesná, že jsou naprosto neuvěřitelná, pokud by šlo o zjevení běžného druhu. Bůh však toto slovo mohl takto dát. Jiná možnost by vyžadovala předpokládat bajky a lži v Písmu. Kniha Daniel tedy pochází ze své doby, jež popisuje.

347. Ozeáš si má vzít nevěstku:

Oz 1,2+3,1-3:

Problém:

Bůh řekl svému proroku zlé slovo, neduchovní příkaz, aby si vzal nevěstku za ženu, což nebylo v souladu s Božím Zákonem.

Řešení:

Šlo o bývalou nevěstku, ne o ženu ve smilstvu setrvávající!

348. Jonáš ve velrybě:

Jon 2:

Problém:

Není možné, aby velká ryba spolkla člověka a ten po tři dny a noci v ní přežil, neměl by co dýchat.

Řešení:

Stal se tedy zázrak. Stal. Ryba nebyla patrně velryba, ale nějaká jiná velká ryba.

349. Předpověď o proroku Elijášovi:

Mal 3,23-24:

Problém:

Kdo byl nebo bude tímto předpověděným prorokem Elijášem?

Řešení:

Písmo hovoří často v proroctvích na více výkladových rovinách. Zde jsou dvě. Poprvé přišel Elijáš, tedy člověk Jan Křtitel, jako Ježíšův předchůdce, ale nebylo to v čase dost odpovídajícímu našemu textu (čase před dnem Hospodinovým, Božího soudu). Přejde totiž ještě Ježíš podruhé a také povstane, dle mého poznání Bible, další prorok Elijáš, ten na kterého bude toto slovo víc pasovat.

Nová smlouva

350. Problém synoptických evangelií:

Mt, Mk, Lk:

Problém:

Evangelia jsou si tak hluboce podobná, že je zcela bez diskuse, že jsou na sobě také závislá. Neumenšuje to jejich autoritu? A kdo od koho opisoval, co je původní atp.?

Řešení:

Není tak podstatné, abychom znali proces, jak tato tři evangelia vznikla. Důležité je, abychom jim věřili jako plnému zjevení od Boha a nebrali to tak, že jen jedno, třeba Marek, jako asi nejstarší a nejpůvodnější, má pravdu.

Nejprve tu byl Marek, později další dvě evangelia, která z něj čerpala. A přitom přidala další pravověrnou i historicky pravdivou látku. (Mk přitom obsahuje jen nepatrně látky, která není nikde jinde.).

351. Různé dva rodokmeny Mt a Lk se velmi liší:

Mt 1,1-17+Lk 3,23-38:

Problém:

Jmen je příliš málo na celou tu dobu, hlavně se od sebe velmi odlišují, ba tak, že jakoby šlo o dva zcela různé rodokmeny.

Řešení:

Ani jeden tento rodokmen není v pravém slova smyslu genealogií, ale duchovním výběrem lidí z minulosti. To je třeba především brát při těchto rozporech v úvahu.

352. Narození PJK z panny:

Mt 1,18+Lk 1,31n:

Problém:

Je to skandální nesmysl pohoršlivý pro velice mnoho rozumných lidí.

Řešení:

Nejde o žádnou pověru, ani mýtus, jde o čisté Boží slovo a pravdu. Kdyby PJK nebyl počat z panny, byl by obyčejným člověkem a ne Bohem i člověkem zároveň.

353. Různé pořadí pokušení u Mt a Lk:

Mt 4,1-11+Lk 4,1-13

Problém:

Jde o zjevně porušený text, nebo o lež v Bibli. Písmo zde nemůže platit zároveň na obou místech historicky, protože poslední dvě pokušení jsou udávána v jiném pořadí.

Řešení:

Otázka se snadno dá objasnit tak, že jedno místo neuvádí pořadí, ale jen to, že tato pokušení se prostě stala, kdežto druhé říká „a pak“.

354. Nerealismus učení Kázání na hoře:

Mt 5-7:

Problém:

Nikdo nikdy nebyl schopen takto žít! Jde o vysněné Ježíšovy požadavky, které není třeba brát vážně.

Řešení:

Proč? Já si myslím, že se v ničem proti Kázání na hoře neproviňuji a rozhodně nejsem v tom osamocen! Navíc je tam i toto slovo: „Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (5,48).

355. Ježíšovy zázraky uzdravení:

Všechna čtyři evangelia:

Problém:

Jde jistě o mytická vypravování, protože všichni víme, že Bůh nikdy nic nedělal a nedělá.

Řešení:

No coment.

356. Ježíšovo osvobození od démonů:

Mt 8,28-34+mnoho dalších míst

Problém:

Všichni víme, že žádní démoni nejsou.

Řešení:

Toto si myslí moderní liberálové a psychiatrie. Ale démoni dle Bible jsou a to ve velice hojné míře. Je třeba tuto pravdu přijmout a nechtít ji odvodit.

357. Zdvojené Matoušovy počty:

Mt 8,28-34; Mt 21,1-11:

Problém:

Tam, kde jiní synoptičtí evangelisté mají jednu osobu nebo jednoho oslíka, tam má Matouš dvě bytosti a dva osly. To je zjevný rozpor a snad cosi jako Matoušova osobitá teologie.

Řešení:

Matouš je zde přesnější, než ostatní evangelisté a prostě popisuje víc detailů. Což není vůbec žádný rozpor.

358. Povolání Matouše nebo Léviho?:

Mt 9,9-13+Mk 2,13-17:

Problém:

Příběhy jsou naprosto totožně popsány, ale jméno je poprvé Matouš a podruhé Levi.

Řešení:

Levi bylo druhé jméno Matouše.

359. Rozporný popis vzkříšení Jairovy dcery:

Mt 9,18-26+Mk 5,21-43:

Problém:

Jde o nepřekonatelný rozpor! V jednom příběhu dcerka je již mrtvá a v druhém zemře až později.

Řešení:

Ano, jde o rozpor, ale ne nepřekonatelný logikou prostého člověka i vzdělance. Je přece běžné, že vypravujeme příběhy různým způsobem. Matouš zde uvádí fakta, která Marek má uvedena přesněji. Kdo věří autoritě Písma, rozpor zde nespatřuje.

360. Různá jména Dvanácti:

Mt 10,2-4+Mk 3,13-19+Lk 6,12-16:

Problém:

Jména se v jednotlivostech liší v těchto seznamech.

Řešení:

Všechno to lze vyřešit poukazem na více jmen pro jednoho učedníka, tak jako Šimon byl zároveň Petr.

361. Semeno hořčice jako nejmenší?:

Mt 13,31-32:

Problém:

Víme, že to není pravda, protože jsou i menší semena.

Řešení:

Ježíš nemyslel zde absolutně, ale vzhledem k tehdy známé rostlině používané zemědělci.

362. Druhý příchod v této generaci?:

Mt 16,28:

Problém:

Toto se zjevně nesplnilo, protože Pán Ježíš za časů apoštolů podruhé nepřišel!

Řešení:

Pokud se podíváme na umístění tohoto textu u všech synoptiků, tak zjistíme, že vždy předchází přímo proměnění PJK na hoře. Tehdy došlo k jeho příchodu ve slavnosti moci.

363. Po šesti, nebo po osmi dnech?

Mt 17,1+Lk 9,28:

Problém:

Matouš a Marek mají šest dní od slov PJK k zjevení na hoře proměnění, Lukáš však osm! To je další rozpor.

Řešení:

Lukáš v textu má však asi. Dále je možné, že započítává také dobu, kdy ke zjevení došlo.

364. Kdy došlo k vyčištění chrámu?:

Mt 21,12-17+J 2,12-22:

Problém:

Příběh je zařazen u Jana zcela v jiný čas, totiž na počátek Ježíšovy služby.

Řešení:

Jde o dva příběhy sobě velmi podobné.

365. Jak proběhlo vzkříšení?:

Mt 28,1n+Mk 16,1n+Lk 24,1n+J 20,1n:

Problém:

Všechny čtyři zprávy jsou tak rozdílné, že je není možné harmonizovat! Andělů je různý počet a vůbec je to celé nestejně.

Řešení:

Při psaní svého výkladu Janova evangelia mi Bůh jasně ukázal, že zde žádné rozpory, vůbec žádné nejsou. Andělé tu jsou v různém počtu, neboť jde o počítání z různých pohledů a hledisek. Vše lze krásně zharmonizovat, tak, že by se liberál v hrobě obracel!

366. Trojjediný Bůh:

např. J 1,1+mnoho dalších míst.

Problém:

Jak mohou být tři jeden? A jeden tři osoby?

Řešení:

Přijmi tuto logiku vírou. Nepotřebuješ ji pojmout rozumem. K ničemu ti to nebude. Jednou uvidíš Boha tváří v tvář.

367. Jak skončil Jidáš?:

Sk 1,16-19+Mt 27,3-10:

Problém:

Zcela odlišně je tu na dvou místech popsána Judova smrt! Také o poli je zde jiná zmínka.

Řešení:

Nejde o nepřekonatelné rozpory. Juda se mohl střemhlav zřítit i ze své vratké šibenice, a pokud koupili Krvavé pole velekněží nebo sám Juda, to je jen nepodstatný detail, který nemá absolutně na nic duchovního vliv.

368. Pozdní 2. Petrova epištola:

2. Pt:

Problém:

Jistě jde o pozdní dílo nějakého Petrova žáka, ale ne o autentické dílo apoštolovo, protože je tam již zmíněn Pavel jako autor epištol všeobecně přijímaných.

Řešení:

Pokud by toto byla pravda, nemohlo by jít o Boží čisté slovo, protože by autor zalhal hned v úvodu, kdy řekl, že je Petr apoštol.

369. Ano, přijdu brzy:

Zj 22,20:

Problém:

Zde Ježíš tvrdí, že přijde podruhé brzo, ale je to už 2000 let a stále nejde? To je přece jasný rozpor se skutečností.

Řešení:

Bůh to takto vidí, protože žije mimo čas, v jiném čase. Nabádá církev také tímto slovem, aby byla bdělá.